

14 Параліпоменон (Те, що осталося) 2

1,1 І Соломон син Давида закріпився на своїм царстві, і його Господь Бог (був) з ним і великим вчинив його до висот. 2 І сказав Соломон до всього Ізраїля, тисячникам і сотникам і суддям і всім володарям перед Ізраїлем, володарям батьківщин, 3 і пішов Соломон і весь збір з ним до високого (місця), що в Гаваоні, де було там шатро божого свідчення, яке зробив Мойсей господний раб в пустині. 4 Але божий кивот Давид приніс з міста Каріятіарім, бо приготував йому шатро в Єрусалимі, 5 і мідяний жертівник, який зробив Веселеїл син Урія сина Ора, був там перед господним шатром, і його вишукав Соломон і збір, 6 і приніс там Соломон на мідяному жертівнику перед Господом, що в шатрі, і приніс на ньому тисячу цілопалень. 7 В тій ночі Бог з'явився Соломонові і сказав йому: Попроси, що тобі дам. 8 І сказав Соломон до Бога: Ти зробив велике милосердя з Давидом моїм батьком і поставив мене царем замість нього, 9 і тепер, Господи Боже, хай вірним покажеться твоє ім'я на Давиді моєму батькові, бо ти мене поставив царем над народом, що численний наче порох землі. 10 Тепер дай мені мудрість і розум і вийду перед цим народом і ввійду. Бо хто судитиме цей твій великий нарід. 11 І сказав Бог до Соломона: Томущо це було в твоїм серці і ти не попросив багатства, того, що на потребу, ані славу, ані душі ворогів, і ти не попросив численні дні і попросив собі мудрості і розуму, щоб судити мій нарід, над яким Я тебе над ним поставив царем, 12 даю тобі мудрість і розум і багатство і те, що потрібне, і дам тобі славу, так як не було подібного тобі між царями, що перед тобою, і такого не буде після тебе. 13 І пішов Соломон з високих (місць), що в Гаваоні, до Єрусалиму з перед лиця шатра свідчення і зацарював над Ізраїлем. 14 І Соломон зібрав колісниці і коні, і були в нього тисяча чотириста колісниць і дванадцять тисяч коней. І оставив їх в містах колісниць, і нарід з царем (були) в Єрусалимі. 15 І зробив цар срібло і золото в Єрусалимі наче каміння і кедри в Юдеї наче плоди, що на рівнині численністю. 16 І виходили коні Соломона з Єгипту, і ціна купців царських (була): ідучи купували 17 і приходили і видодили з Єгипту одну колісницю за шістьсот срібних і коня за сто п'ятдесят. І так для всіх царів Хеттеїв і царів Сирії приводили їхніми руками. 18 І Соломон сказав збудувати дім імені Господа і дім для його царства.

2,1 І Соломон зібрав сімдесят тисяч мужів і вісімдесят тисяч каменярів в горі, і над ними три тисячі шістьсот наставників. 2 І Соломон післав до Хірама царя Тира, кажучи: Так як ти зробив з Давидом моїм батьком і ти післав йому кедри, щоб збудував собі дім, щоб жити в ньому, 3 і ось я його син збудую дім імені Господа Бога мого, щоб освятити його йому, щоб кадити перед ним ладаном і (було) постігне предлошення і щоб приносити постійно цілопалення вранці і ввечорі і в суботи і в новомісяці і в празники нашого Господа Бога, це на віки для Ізраїля. 4 І дім, який я будую, великий, бо великий наш Бог, понад всіх богів. 5 І хто спроможеться збудувати йому дім, бо небо і небо небес не зносять його слави. І хто я, що будую йому хату, але лиш, щоб кадити перед ним. 6 І тепер пришли мені мудрого і вмілого чоловіка, щоб працювати в золоті і в сріблі і в міді і в залізі і в багрянці і в кармазині і в синім полотні, і який вміє різьбити різьбу з мудрими, що зі мною, в Юди і в Єрусалимі, яких приготував Давид мій батько. 7 І пришли мені дерево

кедрове і певкове і смерекове з Ливану, бо я знаю, як твої раби вміють різати дерево з Ливану. І ось твої раби з моїми рабами 8 підуть приготувати мені багато дерева, бо дім, який я будую, великий і славний. 9 І ось робітникам, що різуть дерево, дав я на їжу зерно, на їжу твоїм рабам, двадцять тисяч мірок і двадцять тисяч мірок ячменю і двадцять тисяч мірок вина і двадцять тисяч мірок олії. 10 І сказав Хірам цар Тиру в письмі і післав до Соломона: Коли Господь полюбив свій нарід дав тебе за царя над ними. 11 І сказав Хірам: Благословенний Господь Бог Ізраїля, який зробив небо і землю, який дав Давидові цареві мудрого сина і здібного розумом і вмілого, який збудує дім Господеві і дім його цареві. 12 І тепер я тобі післав мудрого мужа і розумного Хірама мого батька 13 [його матір з дочок Дана, і його батько чоловік тирський,] що вміє працювати в золоті і в сріблі і в міді і в залізі, в камені і дереві і ткати порфіром і синім полотном і висоном і кармазином і різьбити різьби і розпізнавати всяке діло, яке лише даси йому з твоїми мудрими і мудрими мого пана Давида твого батька. 14 І тепер зерно і ячмінь і олію і вино, про яке сказав мій пан, хай буде післане твоїм рабам. 15 І ми зрубаємо дерево з Ливану за всякою твоєю потребою і привеземо їх плотами морем до Йопії, і ти привезеш їх до Єрусалиму. 16 І Соломон зібрав всіх мужів прозелітів в землі Ізраїля за числом, згідно з яким почислив їх Давид його батько, і знайдено сто п'ятдесят три тисячі шістьсот. 17 І зробив з них сімдесят тисяч носіями і вісімдесят тисяч каменярами і три тисячі шістьсот наставниками над роботами, над народом.

3,1 І Соломон почав будувати господний дім в Єрусалимі в горі Аморія, де Господь з'явився Давидові його батькові на місці, яке Давид приготував на току Орні Євусея. 2 І він почав будувати в другому місяці в четвертому році свого царства. 3 І ось Соломон почав будувати божий дім. Довжина ліктів першого розміру - шістьдесят ліктів і широта двадцять ліктів. 4 І притвір перед лицем дому, довжина по лиці ширини дому - двадцять ліктів і висота сто двадцять ліктів. І позолотив його всередині чистим золотом. 5 І великий дім обклав кедровими дошками і позолотив чистим золотом і вирізьбив на ньому пальми і ланцюжки 6 І прикрасив дім шляхотним камінням на славу і золотом з золота, що з Фаруема, 7 і позолотив дім і стіни і брами і дах і двері золотом і вирізьбив херувимів на стінах. 8 І зробив дім святого святих, довжина його за лицем ширини - двадцять ліктів і ширина двадцять ліктів і позолотив його чистим золотом, як на херувимах, на шістьсот талантів. 9 І вага цвяхів, вага одного - п'ятдесят сиклів золота. І верхню кімнату позолотив золотом. 10 І зробив в домі святого святих два херувими, діло з дерева, і позолотив їх золотом. 11 І крила херувимів довжина - двадцять ліктів, і одне крило п'ять ліктів, що доторкається до стіни дому, і друге крило п'ять ліктів, що доторкається до крила другого херувима. 12 І крило іншого херувима п'ять ліктів, що доторкається до стіни дому, і друге крило п'ять ліктів, що доторкається до крила другого херувима. 13 І крила херувимів розпростерті на двадцять ліктів. І вони стоять на своїх ногах, і лиця їхні (звернені) до дому. 14 І зробив завісу з синього полотна і багрянці і кармазину і виссону і виткав в ній херувимів. 15 І зробив перед домом два стовпи - тридцять п'ять ліктів висота, і їх капітелі п'ять ліктів. 16 І зробив ланцюги в давирі і поклав на капітелях стовпів і зробив сто гранатових яблук і наклав на ланцюжках. 17 І поставив стовпи перед лицем храму, один з права і один з ліва, і того, що з права назвав імя Випрямлення і того, що з ліва, імя Сила.

4,1 І зробив мідяний жертівник - двадцять ліктів довжина і двадцять ліктів широта, десять ліктів висота, 2 і зробив лите море десять ліктів в розмір, з губою довкруги, і п'ять ліктів висота і обвід тридцять ліктів 3 і під ним подоба телят, довкруги оточують його, десять ліктів довкруги умивальниці довкола. Він вилив два ряди телят коли їх виливав, 4 як зробив його, дванадцять телять, три, що дивилися на північ, і три, що дивилися на захід, і три, що дивилися на південь, і три, що дивилися на схід, і на верху на них море, задні їхні часті були (звернені) до середини. 5 І його глибина в долоню, і його губа як губа чаші вилита наче рослина лелія, воно поміщало три тисячі мір. І він завершив. 6 І зробив десять умивальниць і поставив п'ять з права і п'ять з ліва, щоб мити в них діла цілопалень і помити в них. І море, щоб в ньому милися священники. 7 І зробив десять золотих світильників за їхнім судом і поклав в храмі, п'ять з права і п'ять з ліва. 8 І зробив десять столів і поставив в храмі, п'ять з права і п'ять з ліва. І зробив сто золотих посудин. 9 І зробив двір священників і великий двір і двері двору і їхні вікна обложені міддю. 10 І поставив море в куті дому з права так наче напроти до сходу. 11 І Хірам зробив вили і кадильниці і вогнище жертівника і весь його посуд. І закінчив Хірам робити всю працю, яку зробив для царя Соломона в божому домі, 12 два стовпи і на них різьблені два діла на капітелях стовпів і дві мережі, щоб покрити верхи робіт, які є на капітелях стовпів, 13 і чотириста золотих дзвіночків для двох мереж і два ряди гранатових яблук в одній мережі, щоб покрити дві різьблені роботи, які є над стовпами. 14 І зробив десять мехонотів і зробив умивальниці на мехонотах 15 і одне море і дванадцять телят під ним 16 і умивальниці на ноги і відра і вили і м'ясні гаки і весь їхній посуд, який зробив Хірам з чистої міді і приніс цареві Соломонові до господнього дому. 17 Цар вилив їх в околиці Йордану, в глиняній землі, в домі Сокхота і між (ним і) Сідатом. 18 І Соломон зробив весь цей посуд - дуже багато, бо не було ваги міді. 19 І Соломон зробив весь посуд господнього дому і золотий жертівник і столи [і на них хліби приносять] 20 і світильники і світила для світла за судом і перед лицем давіра з чистого золота 21 і їхні щипці і їхні світильники і посуд і кадильниці і вогнища з чистого золота. 22 І внутрішні золоті двері дому для святого святих, для дверей дому храму. 5,1 І закінчено все діло яке зробив Соломон в домі Господа.

І Соломон вніс святощі Давида свого батька, срібло і золото і посуд дав до скарбу господнього дому. 2 Тоді Соломон зібрав старшин Ізраїля і всіх володарів племен, вождів батьківщин синів Ізраїля, до Єрусалиму, щоб внести кивот господнього завіту з міста Давида [це Сіон]. 3 І зібралися до царя кожний чоловік Ізраїля в празник [це місяць сьомий]. 4 І прийшли всі старшини Ізраїля і всі Левіти взяли кивот 5 і внесли кивот і шатро свідчення і весь святий посуд, що в шатрі, і внесли його священники і Левіти. 6 І цар Соломон і весь збір Ізраїля і ті, що боялися, і ті з них, що зібралися перед кивотом, які жертвували телят і овець, яких не можна (було) почислити і яких не можна сприйняти через велике число. 7 І священники внесли кивот господнього завіту на його місце, до давіра дому, до святого святих, під крила херувимів, 8 і херувими простягали свої крила над місцем кивота, і херувими покривали кивот і носила його вгорі. 9 І носила виходили поза, і видно було головки носил з святого перед лицем давіра, надвір не було видно. І були там аж до цього дня. 10 В кивоті не було (нічого), хіба дві таблиці, які поклав Мойсей в Хориві, що заповів Господь з синами Ізраїля, коли вони виходили з єгипетської

землі. 11 І сталося коли вийшли священники з святого, бо всі священники, які знайдені були, освятилися для повсякденної служби, не були розділені, 12 Левіти і всі псалмопівці з синами Асафа, з Еманом, з Ідітуном і з їхніми синами і їхніми братами, вони були зодягнені в одіж з виссону, з цимбалами і з псалтирями і з гуслеми стояли перед жертівником і з ними сто двадцять священників, що трубили в труби, 13 і був один голос коли трубили і коли співали і коли звучали одним голосом, щоб хвалити і визнаватися Господеві. І як підняли голос в трубах і в цимбалах і в співучих органах і говорили: визнавайтесь Господеві, бо Він добрий, бо на віки Його милосердя, і дім наповнився хмарою господньої слави, 14 і священники не могли стояти (і) служити через хмару, бо господня слава заповнила дім Божий.

6,1 Тоді Саломон сказав: Господь сказав, що мешкатиме в темряві. 2 І я збудував дім твою імені, освячений Тобі і готовий, щоб жити (в ньому) на віки. 3 І цар відвернув своє лице і поблагословив весь збір Ізраїля, і весь збір Ізраїля стояв. 4 І той сказав: Благословенний Господь Бог Ізраїля, який заговорив в своєму імені до Давида мого батька і сповнив своїми руками, кажучи: 5 Від дня, в якому Я вивів мій нарід з єгипетської землі, Я не вибрав міста з усіх племен Ізраїля, щоб збудувати дім, щоб там було моє імя, і Я не вибрав чоловіка, щоб був за вождя над моїм народом - Ізраїлем. 6 І Я вибрав Єрусалим, щоб там було моє імя і Я вибрав Давида, щоб був над моїм народом Ізраїлем. 7 І було на серці Давида мого батька збудувати дім імені Господа Бога Ізраїля, 8 і Господь сказав до Давида мого батька: Томущо впало на твоє серце збудувати дім моєму імені, добре ти зробив, що впало на твоє серце. 9 Лише не ти збудуєш дім, але твій син, який вийде з твоїх бедр, цей збудує дім моєму імені. 10 І Господь довершив своє слово, яке сказав, і я став замість Давида мого батька, і я сів на престолі Ізраїля, так як сказав Господь, і я збудував дім імені Господа Бога Ізраїля. 11 І я там поставив кивот, в якому там (є) господній завіт, який Він заповів Ізраїлеві. 12 І він став перед господним престолом перед всім збором Ізраїля і простягнув свої руки, 13 бо Соломон зробив мідяну підставу і поставив її посеред двору храму, п'ять ліктів її довжина і п'ять ліктів її ширина і три лікті її висота, і став на ній і впав на коліна перед всією громадою Ізраїля і підняв до неба свої руки 14 і сказав: Господи Боже Ізраїля, немає подібного до Тебе Бога на небі і на землі, зберігай завіт і милосердя з твоїми рабами, що ходять перед Тобою всім серцем. 15 Те, що Ти зберіг твою рабові Давидові моєму батькові, те, що Ти мовив йому, кажучи, і сказав Ти твоїми устами і твоїми руками довершив Ти до цього дня. 16 І тепер Господи Боже Ізраїля, збережи твою рабові моєму батькові Давидові те, що Ти йому мовив, кажучи: Не забракне тобі чоловіка перед моїм лицем, що сидить на престолі Ізраїля, тільки якщо твої сини збережуть їхню дорогу, щоб ходити в моєму законі, так як ти ходив переді Мною. 17 І тепер, Господи Боже Ізраїля, хай же вірним виявиться твоє слово, яке Ти сказав твою рабові Давидові. 18 Бо хіба по правді Бог житиме з людьми на землі, хоч небо і небо небес не достатні Тобі, і яким є цей дім, який я збудував, 19 і поглянеш на молитву твого раба і на моє благання, Господи Боже, щоб вислухати благання і молитву, якою твій раб молиться перед Тобою сьогодні, 20 щоб твої очі були відкриті над цим домом вдень і вночі, над цим місцем, про яке сказав Ти, щоб там прикликати твоє імя, щоб вислухати молитву, якою твій раб молиться на цьому місці. 21 І вислухаєш благання твого раба і твого народу Ізраїля,

яким помоляться на цьому місці, і Ти вислухаєш на місці твого перебування з неба і почувеш і будеш милосердним. 22 Якщо згрішить чоловік проти свого ближнього, і візьме клятву за нього, щоб він клявся, і прийде і клястиметься перед жертівником в цьому домі, 23 і Ти вислухаєш з неба і зробиш і судитимеш твоїм рабам, щоб віддати беззаконному і віддати за його дорогами на його голову, щоб пімстити праведного, віддати йому за його праведністю. 24 І якщо твій нарід Ізраїля буде переможений перед ворогом, якщо згрішать проти Тебе, і повернуться і визнаються твому імені і помоляться і благатимуть перед Тобою в цьому домі, 25 і Ти вислухаєш з неба і будеш милосердним за гріхи твого народу Ізраїля і повернеш їх до землі, яку Ти дав їм і їхнім батькам. 26 Коли замкнеш небо і не буде дощу, бо згрішать проти Тебе, і помоляться на цьому місці і хвалитимуть твоє ім'я і відвернуться від їхніх гріхів бо Ти їх пригнітиш, 27 і Ти вислухаєш з неба і будеш милосердним за гріхи твоїх рабів і твого народу Ізраїля, бо обявиш їм добру дорогу, якою підуть нею, і даси дощ на твою землю, яку Ти дав твому народові в насліддя. 28 Якщо буде голод на землі, якщо буде смерть, згубний дух і ржа, якщо буде саранча і гусениця, якщо ворог засмучуватиме його перед їхніми містами, в усякій пошесті і всякім болю, 29 і всяка молитва і всяке благання, яке лиш буде в кожної людини і в усього твого народу Ізраїля, якщо чоловік пізнає свою пошесть і свою хворобу і простягне свої руки до цього дому 30 і Ти вислухаєш з неба, з твого готового помешкання і помилуєш і даси чоловікові за його дорогами, як лише пізнаєш його серце, бо Ти сам знаєш серце людських синів, 31 щоб боялися твоїх доріг всі дні, в яких вони живуть на лиці землі, яку Ти дав нашим батькам. 32 І всякий чужинець, який не є з твого народу Ізраїля, і цей прийде з землі здалека через твоє велике ім'я і твою сильну руку і твоє високе рамено, і придуть і помоляться на цьому місці, 33 і вислухаєш з неба з твого готового помешкання і зробиш за всім, за чим закличе до Тебе чужинець, щоб всі народи землі пізнали твоє ім'я і боялися Тебе так, як твій нарід Ізраїль, і пізнали, що твоє ім'я прикликане на цей дім, якого я збудував. 34 Якщо ж твій нарід вийде на війну проти своїх ворогів дорогою, якою пішлеш їх, і помоляться Тобі в напрямі цього міста, яке Ти його вибрав, і дому, який я збудував твому імені, 35 і почувеш з неба їхнє благання і їхню молитву і зробиш їхнє оправдання. 36 Як згрішать проти Тебе, [бо немає чоловіка, який не згрішить,] і побеш їх і видаси їх перед лицем ворогів і поведуть їх в полон ті, що полонять, до землі ворогів, до землі далеко чи близько, 37 і повернуть їхнє серце в їхній землі, звідки переведені були туди, і повернуться і благатимуть Тебе в їхньому полоні, кажучи: Ми згрішили, ми вчинили несправедно, ми вчинили беззаконня, 38 і повернуться до Тебе всім серцем і всією їхньою душею в землі своїх поневолювачів і помоляться в напрямі їхньої землі, яку Ти дав їхнім батькам, і міста, яке Ти вибрав, і дому, який я збудував твому імені, 39 і почувеш з неба з твого готового помешкання їхню молитву і їхнє благання і зробиш суд і будеш милосердний з народом, що згрішив проти Тебе. 40 Тепер, Господи, хай же будуть відкриті твої очі і твої уха хай почують благання (з) цього місця. 41 І тепер встань, Господи Боже, на твій спочинок, Ти і кивот твоєї сили. Твої священики, Господи Боже, хай зодягнуться в спасіння, і твої сини хай зрадіють в добрах. 42 Господи Боже, не відверни лица твого помазанника, згадай щедрості Давида твого раба.

7,1 І як Соломон закінчив молитися, і огонь зійшов з неба і пожег цілопалення і жертви, і господня слава заповнила дім. 2 І священники не могли ввійти до господнього дому в тому часі, бо господня слава заповнила дім 3 і всі сини Ізраїля бачили, як сходив огонь і господня слава над домом, і впали на лице до землі до камінної долівки і поклонилися і прославили Господа, бо Він добрий, бо на віки його милосердя. 4 І цар і весь нарід жертвували жертви перед Господом. 5 І Соломон приніс в жертву, двадцять дві тисячі телят і сто двадцять тисяч овець, і повсятив цар і весь нарід божий дім. 6 І священники, що стояли на своїх сторожах, і Левіти з органами, співаючи Господеві (пісні) царя Давида, щоб визнаватися перед Господом, бо на віки його милосердя, піснями Давида з їхньої руки, і священники трубили в труби перед ними, і весь Ізраїль стояв. 7 І Соломон освятив середину двору, що в господньому домі. Бо там приніс цілопалення і жири за спасіння, бо мідяний жертівник, який зробив Соломон, не міг прийняти цілопалення і м'ясні жертви і жир. 8 І Соломон зробив празник в тому часі сім днів і весь Ізраїль з ним, дуже великий збір від входу Емату і аж до єгипетської ріки. 9 І в осьмому дні зробив празник, бо сім днів зробив празник посвячення жертівника. 10 І в двадцять третьому (дні) сьомого місяця післяв нарід до їхніх поселень з веселістю і добрим серцем за добра, які Господь зробив Давидові і Соломонові і своєму народові Ізраїлеві. 11 І Соломон закінчив господній дім і дім царя і все, що забажав в душі Соломон чинити в господньому домі і в своєму домі, (в усьому) добре вело. 12 І Бог з'явився Соломонові вночі і сказав йому: Я вислухав твою молитву і Я вибрав собі це місце в дім жертви. 13 Якщо замкну небо і не буде дощу, і якщо заповім саранчі поїсти дерево, і якщо пішлю смерть на мій нарід, 14 і якщо навернеться мій нарід, на якому названо на ному моє ім'я, і помолиться і пошукає моє лице і відвернеться від їхніх поганих доріг, і Я вислухаю з неба і буду милосердний над їхніми гріхами і оздоровлю їхню землю. 15 Тепер мої очі будуть відкриті і мої уха чуйні на молитву (з) цього місця. 16 І тепер Я вибрав і освятив цей дім, щоб моє ім'я було там на віки, і мої очі і моє серце будуть там всі дні. 17 І ти, якщо підеш переді Мною так як Давид твій батько, і зробиш за всім, що Я тобі заповів, і збережеш мої приписи і мої суди, 18 і Я підніму престіл твого царства, так як Я завіщав Давидові твому батькові, кажучи: Не забракне тобі чоловіка володаря в Ізраїлі. 19 І якщо ви відвернетесь і покинете мої приписи і мої заповіді, які Я вам дав, і підете і послужите іншим богам і поклонитесь їм, 20 і Я вигублю вас з землі, яку Я їм дав, і цей дім, який Я освятив моєму імені, відкину з перед мого обличчя і дам його як притчу і як образ між всіма народами. 21 І (про) цей високий дім, кожний хто проходить попри нього жажнеться і скаже: Чому це вчинив Господь цій землі і цьому домові? 22 І скажуть: Томущо покинули Господа Бога їхніх батьків, який вивів їх з єгипетської землі, і взяли інших богів і поклонилися їм і послужили їм, через це Він навів на них все це зло.

8,1 І сталося після двадцяти літ, в яких Соломон здував господній дім і свій дім, 2 і міста, які Хірам дав Соломонові, збудував їх Соломон і поселив там синів Ізраїля. 3 І Соломон прийшов до Емату Сиви і скріпив його. 4 І збудував Тедмор в пустині і всі сильні міста, які збудував в Іматі. 5 І збудував Горішний Веторон і Долішний Веторон, міста сильні, мури, брами і замки, 6 і Ваалат і всі сильні міста, які були в Соломона, і всі міста колісниць і міста коней і те, що забажав Соломон за бажанням збудувати в Єрусалимі і в Ливані і в усім своїм царстві. 7 Всей нарід,

що остався з Хеттеїв і Аморреїв і Ферезеїв і Евеїв і Євусеїв, які не є з Ізраїля, 8 (а) були з синів тих, що осталися з ними в землі, яких сини Ізраїля не вигубили, і Соломон привів їх як данинників аж до цього дня. 9 І Соломон не зробив синів Ізраїля рабами свого царства, бо вони мужі вояки і володарі і сильні і володарі колісниць і коней. 10 І вони володарі сторожі царя Соломона: і двісті п'ятдесят наставників над роботами, над народом. 11 І дочку Фараона Соломон привів з міста Давида до дому, який збудував для неї, бо сказав: Моя жінка не житиме в місті Давида царя Ізраїля, бо святим є (місце) куди ввійшов господний кивот туди. 12 Тоді Соломон приніс Господеві цілопалення на жертвінику, який збудував перед храмом, 13 щоб за словом кожного дня приносити за заповідями Мойсея в суботи і в (ново)місяці і в празники три рази в році, в празник опрісноків і в празник тижнів і в празник шатер. 14 І поставив за судом Давида поділи священикам за їхнім служінням, і Левітам над їхніми сторожами, щоб хвалити і служити перед священиками за словом кожного дня, і дверників за їхніми поділами за дверима і дверима, бо такі заповіді Давида божого чоловіка. 15 Не переступили заповідей царя про священиків і Левітів відносно всякого слова і відносно скарбів. 16 І приготовлено всяку працю з того дня, коли покладено основи, аж доки Соломон не закінчив господний дім. 17 Тоді Соломон пішов до Газіонгавера і до Елата, що при березі моря, в землі Ідумеї. 18 І післав Хірам рукою своїх рабів кораблі і рабів, що знали море, і пішли з рабами Соломона до Софіра і взяли звідти чотириста п'ятдесят талантів золота і прийшли до царя Соломона.

9,1 І цариця Сава почула про імя Соломона і прийшла до Єрусалиму, щоб випробувати Соломона в загадках, з дуже великою силою і верблюдами, що несли пахощі і дуже багато золота і шляхотний камінь. І прийшла до Соломона і сказала йому все, що в її душі. 2 І Соломон звістив їй всі її слова, і не оминуло Соломона слово, якого не сповістив їй. 3 І побачила цариця Сави мудрість Соломона і дім, який він збудував 4 і страви столів і престоли його рабів і правила його служіння і їхній одяг і його винолій і їхній одяг і цілопалення, які він приносив в господньому домі, і вийшла зі себе. 5 І сказала до царя: Правильне слово, яке я почула в моїй землі про твою мудрість і про твої слова, 6 і не повірила я словам, доки не прийшла і не побачили мої очі, і ось мені не сповіщено (і) половини повноти твоєї мудрості, ти доклав до чутки, яку я почула. 7 Блаженні мужі, блаженні ці твої раби, що стоять перед тобою постійно і слухають твою мудрість. 8 Хай буде Господь Бог твій благословенний, Який вподобав тебе, щоб поставити тебе на його престолі на царя твому Господеві Богові, коли твій Господь Бог полюбив Ізраїля, щоб поставити його на віки, і дав тебе над ними за царя, щоб чинити суд і справедливість. 9 І вона дала цареві сто двадцять талантів золота і дуже багато пахощів і дорогоцінного каміння. І не було (ніде) таких пахощів, як ті, які дала цариця Сави цареві Соломонові. 10 [І раби Хірама і раби Соломона принесли Соломонові золото з Суфіра і певкове дерево і дорогоцінне каміння. 11 І цар зробив з певкового дерева сходи в домі господньому і в домі царя і гуслі і псалтирі для співаків, і не бачили такого передше в землі Юди. 12 І цар Соломон дав цариці Сави все, що вона бажала, що попросила, опріч всього, що принесла цареві Соломонові. І вона повернулася до своєї землі. 13 І вага золота принесеного Соломонові в одному році була шістьсот шістдесят шість талантів золота, 14 опріч того, яке принесли призначені мужі і купці і всі царі Аравії і сатрапи землі; вони

принесли золото і срібло цареві Соломонові. 15 І цар Соломон зробив двісті золотих кованих щитів, шістьсот чистих золотих в одному щиті, шістьсот золотих припало на один щит. 16 І триста золотих кованих списів, триста золотих дано на кожний спис. І дав їх цар до дому Ливанського Лісу. 17 І цар зробив великий престіл з слонової кості і позолотив його щирим золотом. 18 І шість сходів в престолі покриті золотом, і руки звідси і звідти на сидінні престола, і два льви, що стояли при руках, 19 і дванадцять левів, що стояли там на шістьох сходах звідси і звідти. Не було такого в ніякому царстві. 20 І весь посуд царя Соломона золотий, і весь посуд дому Ливанського Лісу покритий золотом, срібло вважалося за ніщо в днях Соломона. 21 Бо корабель для царя ішов до Тарсіса з рабами Хірама, раз на три роки приходив корабель з Тарсіса для царя переповнений золотом і сріблом і слоновими кістями і мавпами. 22 І Соломон прославився понад всіх царів і багатством і мудрістю. 23 І всі царі землі шукали лиця Соломона, щоб почути його мудрість, яку Бог дав в його серце. 24 І вони кожний приносили свої дари, сріблій посуд і золотий посуд і одіж, стакт і пахощі, коней і ослів, з року в рік. 25 І були в Соломона чотири тисячі кобил для колісниць і дванадцять тисяч коней, і він поставив їх в містах колісниць і з царем в Єрусалимі. 26 І був вождем всіх царів від ріки і аж до землі чужинців і аж до границь Єгипту. 27 І цар зробив золото і срібло в Єрусалимі наче камінь і кедри наче плоди, що на рівнині численністю. 28 І до Соломона виходили коні з Єгипту і з усїєї землі. 29 І остали діла Соломона перші і останні ось вони записані в словах Натана пророка і в словах Ахії Силоніта і в видіннях Йоїла видючого про Єровоама сина Навата. 30 І цар Соломон царював над усім Ізраїлем сорок літ. 31 І заснув Соломон, і поховали його в місті Давида його батька, і замість нього зацарював Ровоам його син.

10,1 І Ровоам пішов до Сихема, бо до Сихема прийшов весь Ізраїль, щоб поставити його царем. 2 І сталося, як Єровоам син Навата почув, і він (був) в Єгипті, оскільки втік з перед лиця царя Соломона, і поселився Єровоам в Єгипті, і повернувся Єровоам з Єгипту. 3 І післали і покликали його, і прийшов Єровоам і весь збір Ізраїля до Ровоама, кажучи: 4 Твій батько тяжким зробив наше ярмо, і тепер полегши тяжку службу твого батька і його тяжке ярмо, яке на нас він наклав, і послужимо тобі. 5 І той сказав їм: Підіть на три дні і прийдете (назад) до мене. І відійшов нарід. 6 І цар Ровоам зібрав старшин, що стояли перед його батьком Соломоном коли він жив, кажучи: Як ви порадите відповісти цьому народові слово? 7 І сказали йому, мовлячи: Якщо сьогодні будеш добрий до цього народу і будеш милий і заговориш до них добрими словами, і вони будуть тобі рабами всі дні. 8 І той оставив раду старшин, які йому порадили, і порадився з молодцями, що з ним виховалися, що стояли перед ним. 9 І сказав їм: Що ви радите і відповім слово цьому народові, який заговорив до мене мовлячи: Полегши ярмо, яке наклав на нас твій батько. 10 І сказали йому молодці виховані з ним: Так скажеш народові, що заговорив до тебе, кажучи: Твій батько тяжким вчинив наше ярмо і ти полегши нам, так скажеш: Мій малий палець товстіший від стегон мого батька. 11 І тепер мій батько картав вас тяжким ярмом і я додаю до вашого ярма; мій батько карав вас бичами і я каратиму вас скорпіонами. 12 І прийшов Єровоам і весь нарід до Ровоама в третому дні, так як сказав цар мовлячи: Поверніться до мене в третій день. 13 І цар відповів жорстко, і цар Ровоам оставив раду старшин 14 промовив і до них за порадою молодих, кажучи: Мій батько тяжким вчинив вам ярмо і я до

нього додаю; мій батько карав вас бичами і я каратиму вас скорпіонами. 15 І цар не послухався народу, бо була переміна у Бога, кажучи: Господь підняв своє слово, яке промовив рукою Ахія Силоніта про Єровоама сина Навата 16 і про весь Ізраїль, бо цар їх не послухав. І відповів нарід до царя, кажучи: Яка нам часть в Давиді, і насліддя в сині Єссея? Ізраїле, до твоїх посіlostей. Тепер гляди за твоїм домом, Давиде. І весь Ізраїль пішов до своїх посіlostей. 17 І мужі Ізраїля, що жили в містах Юди, поставили над собою царем Ровоаама. 18 І цар Ровоам післав Адонірама, що над податком, і сини Ізраїля побили його камінням і він помер. І цар Ровоам поспішився, щоб піти до колісниці, щоб втекти до Єрусалиму. 19 І відступив Ізраїль від дому Давида аж до цього дня.

11,1 І Ровоам прийшов до Єрусалиму і зібрав Юду і Веніямина, сто вісімдесять тисяч молодців, що чинять війну, і воював з Ізраїлем, щоб повернути царство Ровоамові. 2 І слово господнє було до Самея божого чоловіка, мовлячи: 3 Скажи Ровоамові сина Соломона і всьому Юді і Веніяминові, кажучи: 4 Так говорить Господь: Не підете і не воюватимете проти ваших братів. Поверніться кожний до свого дому, бо це слово сталося від мене. І послушалися господнього слова і повернулися, щоб не піти проти Єровоама. 5 І Ровоам жив в Єрусалимі і збудував міста з мурами в Єдеї. 6 І збудував Вифлеєм і Етам і Текою 7 і Ветсуру і Сокхота і Одоллам 8 і Гет і Марісу і Зіф 9 і Адорам і Лахіс і Азику 10 і Сараю і Еалон і Хеврон, що є в Юди і Веніямина, міста з мурами. 11 І скріпив їх мурами і поставив в них володарів і склади їжі, оливу і вино, 12 за містом і за містом, щити і списи, і дуже сильно скріпив їх. І були в нього Юда і Веніямин. 13 І священники і Левіти, які були в усьому Ізраїлі, зібралися до нього з усіх околиць. 14 Бо оставили Левіти поселення їхнього насліддя і пішли до Юди до Єрусалиму, бо викинув їх Єровоам і його сини, щоб не служили Господеві, 15 і той поставив собі священників для високих (місць) і ідолів і безглуздь і телят, які зробив Єровоам, 16 і викинув з поміж племен Ізраїля їх, які віддали своє серце, щоб шукати Господа Бога Ізраїля, і вони прийшли до Єрусалиму, щоб приносити жертву Господеві Богові їхніх батьків 17 і скріпили царство Юди і скріпили Ровоама сина Соломона на три роки, бо він пішов шляхами Давида і Соломона три роки. 18 І взяв собі Ровоам за жінку Моллат дочку Єрімута сина Давида, Авею дочку Еліява сина Єссея, 19 і породила йому синів Яуса і Самарія і Рооллама. 20 І після цього взяв собі Мааху дочку Авессалома, і породила йому Авія і Єттія і Зіза і Еммота. 21 І полюбив Ровоам Мааху дочку Авессалома понад всіх своїх жінок і своїх наложниць, бо мав вісімнадцять жінок і тридцять наложниць. І породив двадцять вісім синів і шістдесят дочок 22 і Ровоам поставив володарем Авію сина Маахи, володарем над його братами, бо задумав поставити його царем. 23 І він виріс понад всіх його синів в усіх околицях Юди і Веніямина і в сильних містах, і дав їм дуже багато їжі, і бажав багато жінок.

12,1 І сталося, як затверджено царство Ровоама і як він закріпився, він оставив господні заповіді і весь Ізраїль з ним. 2 І сталося в п'ятому році царства Ровоама прийшов Сусакім цар Єгипту проти Єрусалиму, бо вони згрішили перед Господом, 3 з тисячню двісті колісницями і шістдесят тисячма коней, і не було числа народів, що йшов з ним з Єгипту, лівійців, троглодійців і етіопців. 4 І заволоділи сильними містами, які були в Юди, і він прийшов до Єрусалиму. 5 І пророк Самея прийшов до Ровоама і до володарів Юди, що (були) зібрані в Єрусалимі від лица

Сусакіма, і сказав їм: Так сказав Господь: Ви оставили Мене, і Я полишу вас в руці Сусакіма. 6 І володарі Ізраїля і цар перестрашилися і сказали: Праведний Господь. 7 І коли Господь побачив, що вони покаялися, і було господнє слово до Самея, кажучи: Покаялися, не вигублю їх. І дам їм спасіння на коротко, і мій гнів не пролиється проти Єрусалиму, 8 бо будуть слугами і пізнають мою службу і службу царства землі. 9 І прийшов Сусакім цар Єгипту і взяв скарби, що в домі Господа, і скарби, що в домі царя, все забрав. І взяв золоті щити, які зробив Соломон, 10 і Ровоам зробив замість них мідяні щити. І Сусакім поставив над ним володарів піших, що стерегли брами царя. 11 І сталося коли цар входив до господнього дому, входили сторожі і піші і ті, що повертаються на зустріч пішкам. 12 І коли він покався відвернувся від нього гнів Господа і не (був) на вигублення до кінця. Бо і в Юди були добрі діла. 13 І Ровоам закріпився в Єрусалимі і зацарював. І Ровоам (мав) сорок один літ коли він зацарював і вісімнадцять літ царював в Єрусалимі в місті, яке Господь вибрав з усіх племен синів Ізраїля, щоб там назвати своє ім'я. Й ім'я його матері Ноомма Амманітка. 14 І він вчинив погане, бо не виправив своє серце, щоб шукати Господа. 15 І слова Ровоама перші і останні чи ось вони не записані в словах Самея пророка і Адда видючого і його діла? І Ровоам воював з Єровоамом всі дні. 16 І Ровоам помер і його поховано з його батьками і його поховано в місті Давида, і замість нього зацарював Авія його син.

13,1 У вісімнадцятому році царства Єровоама зацарював Авія над Юдою. 2 Три роки він царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Мааха, дочка Уріїла з Гаваона. І була війна між Авією і між Єровоамом 3 і Авія став в лави до бою з силою війська чотириста тисяч сильних мужів, і Єровоам став в лави проти нього до бою з вісім сот тисячма сильними, вояками сили. 4 І Авія став на горі Соморон, яка є в околиці Ефраїма, і сказав: Послухайте Єровоаме і весь Ізраїлю. 5 Чи не вам знати, що Господь Бог Ізраїля дав царство Давидові над Ізраїлем на віки і його синам завіт соли? 6 І встав Єровоам син Навата раб Соломона сина Давида і відірвався від свого пана. 7 І до нього зібралися погані мужі, законопереступні сини, і він повстав проти Ровоама сина Соломона, і Ровоам був молодший і серцем боягуз і не повстав проти його лица. 8 І тепер ви кажете, що противитесь проти царства господнього в руці синів Давида. І ви дуже численні, і з вами золоті телята, які вам зробив Єровоам за богів. 9 Чи не викинули ви господних священників синів Аарона і Левітів і зробили собі священників з народу землі, кожний хто приходить посвятитися з телятем з волів і сімома баранами і ставав священником того, що не був богом. 10 І ми не оставили нашого Господа Бога, і його священники служать Господеві, сини Аарона і Левіти в їхній щоденній службі. 11 Приносять в жертву Господеві цілопалення вранці і ввечорі і складений ладан, і приноси хлібів на чистій трапезі, і золотий свічник і світила для запалювання, щоб запалити ввечорі, бо ми бережемо сторожі Господа Бога наших батьків, і ви його оставили. 12 І ось з нами в проводі Господь і його священники і труби знаку, щоб дати знак проти вас. Сини Ізраїля, чи воюватимете проти Господа Бога наших батьків, бо вам не пощастить. 13 І Єровоам нахвнув засідку, щоб вони ішли зі заду. І він був перед Юдою, і засідка зі заду. 14 І повернувся Юда, і ось їм бій спереду і зі заду, і закричали до Господа, і священники затрубили в труби. 15 І мужі Юди закричали, і сталося, що коли кричали мужі Юди, і Господь побив Єровоама і Ізраїль перед Авією і Юдою. 16 І сини Ізраїля втекли з перед лица Юди, і Господь видав їх в їхні

руки. 17 І побив їх Авія і його нарід великою раною, і впали побитими з Ізраїля п'ятьсот тисяч сильних мужів. 18 І сини Ізраїля в тому дні були впокорені, і скріпилися сини Юди, бо надіялися на Господа Бога їхніх батьків. 19 І Авія гнався за Єровоамом і взяв в нього міста Ветиль і його села і Ісану і його села і Ефрон і його села. 20 І Єровоам більше не мав сили всі дні Авії, і Господь його побив, і він помер. 21 І Авія став сильний і взяв собі чотирнадцять жінок і породив двадцять двох синів і шістнадцять дочок. 22 І остали слова Авії і його діла і його слова записані в книзі Адди пророка. 23 І Авія помер з своїми батьками, і поховали його в місті Давида, і замість нього зацарював Аса його син. В днях Аси земля Юди спочила десять літ.

14,1 І він зробив добре і миле перед його Господом Богом. 2 І він зніс жертівники чужинців і високі (місця) і знищив стовпи і зрубав гаї 3 і сказав Юді шукати Господа Бога їхніх батьків і чинити закон і заповіді. 4 І усунув з усіх міст Юди жертівники і ідолів, і мав мир. 5 Міста з мурами (були) в землі Юди, бо земля мала мир. І не було в нього в цих роках війни, бо Господь дав йому спокій. 6 І він сказав Юді: Збудуємо ці міста і зробимо мур і башти і брами і засуви, якими заволдіємо землею, бо так як ми шукали нашого Господа Бога, Він пошукав нас і дав нам спокій довкруги і поміг нам. 7 І в Аси була сила вояків, що несли щити і списи, в землі Юди триста тисяч, і в землі Веніямина лучників і стрільців двісті п'ятдесят тисяч, всі ці вояки сили. 8 І проти них вийшов Зарей Етіоп зі силою, з мільйоном (війська) і триста колісницями, і прийшов аж до Маріси. 9 І Аса вийшов на зустріч йому і став в лави до бою в долині на північ Маріси. 10 І закричав Аса до свого Господа Бога і сказав: Господи, не є неможливим у Тебе спасти багатьма і малим числом. Скріпи нас, Господи Боже наш, бо ми на Тебе поклали надію і в твоє ім'я ми прийшли проти цього дуже великого числа. Господи Боже наш, хай людина не скріпиться проти Тебе. 11 І Господь побив етіопців перед Юдою, й етіопці втекли. 12 І гнався Аса і його нарід аж до Гедора, і впали етіопці так, що не було в них остального, бо були знищені перед Господом і перед його силою. І взяли велику здобич. 13 І вирубали їхні села довкруги Гедора, бо на них був Господний жах, і ограбили всі їхні міста, бо багато здобичі було в них. 14 І вирізали шатра скоту, Амазонів, і взяли багато овець і верблюдів і повернулися до Єрусалиму.

15,1 І Азарія син Одида, був на ньому господний дух, 2 і він вийшов на зустріч Асі і всьому Юді і Веніямині і сказав: Послухайте мене, Асо і весь Юдо і Веніямине. Господь з вами, коли ви є з ним, і якщо шукатимете Його, дасться знайти вам, і якщо оставите Його, Він оставить вас. 3 І багато (було) днів в Ізраїлі без правдивого Бога, і без священика, що вказує (на правду) і без закону. 4 І поверне (їх) до Господа Бога Ізраїля, і дасться знайти їм. 5 І в тому часі немає миру тому, що виходить і входить, бо господний жах на всіх тих, що живуть в околицях. 6 І нарід воюватиме проти народу і місто проти міста, бо Бог навів на них жах з усяким смутком. 7 І ви скріпиться, і хай не послабнуть ваші руки, бо є винагорода вашій праці. 8 І коли він почув ці слова і пророцтво пророка Адада і скріпився і викинув огиди з усієї землі Юди і Веніямина і з міст, які придбав в горі Ефраїма, і обнови́в господний жертівник, який був перед господним храмом. 9 І зібрав Юду і Веніямина і прозелітів, що проживали з ним, з Ефраїма і з Манассії і з Симеона, бо до нього пристали численні з Ізраїля, коли вони побачили, що його Господь Бог з ним. 10 І зібралися до Єрусалиму в третьому місяці в п'ятнадцятому році царства

Аси. 11 І він приніс в жертву Господеві в тому дні зі здобичі, яку принесли, сім сот телят і сім тисяч овець. 12 І вчинив завіт, щоб шукати Господа Бога їхніх батьків з усього серця і з усієї душі. 13 І кожний, хто лиш не шукатиме Господа Бога Ізраїля, згине від молодого до старого, від чоловіка до жінки. 14 І поклялися в Господі великим голосом і трубами і рогами. 15 І ввесь Юда зрадив за клятву, бо з усієї душі поклялися і всім бажанням шукали Його, і дався знайти їм, і Господь дав їм спочинок довкруги. 16 І відставив Мааху свою матір, щоб не була на служіння Астарті, і порубав ідола і спалив в потоці Кедроні. 17 Лише не знищили високі (місця), ще вони були в Ізраїлі. Але серце Аси було досконале всі його дні. 18 І він вніс святощі Давида свого батька і святощі дому Господа Бога, срібло і золото і посуд. І з ним не було війни аж до тридцять п'ятого року царства Аси.

16,1 І в тридцять восьмому році царства Аси прийшов Вааса цар Ізраїля проти Юди і збудував Раму, щоб не дати виходу і входу Асі цареві Юди. 2 І Аса взяв золото і срібло зі скарбів господнього дому і дому царя і післав до сина Адера царя Сирії, що жив в Дамаску, кажучи: 3 Завіщай завіт між мною і тобою і між моїм батьком і між твоїм батьком. Ось я тобі післав срібло і золото, ходи і віджени від мене Ваасу царя Ізраїля і хай відійде від мене. 4 І вислухав син Адера царя Асу і післав володарів своєї сили проти міст Ізраїля і побив Іон і Дан і Авелмаїн і всі околиці Нефталіма. 5 І сталося, що коли Вааса почув, оставив (діло), щоб більше не будувати Раму, і спинив своє діло. 6 І цар Аса взяв всього Юду і взяв каміння Рами і її дерево, яким будував Вааса, і ними збудував Гаваю і Масфу. 7 І в тому часі прийшов до Аси царя Юди пророк Ананій і сказав йому: Томущо ти надіявся на царя Сирії і ти не надіявся на твого Господа Бога, через це сила Сирії спаслася від твоєї руки. 8 Чи не етіопці і лівійці були численною, хороброю силою, з дуже великим числом кіннотчиків, і томущо ти надіявся на Господа Він (їх) видав в твої руки. 9 Бо очі Господа глядять на всю землю, щоб скріпити кожне серце, що досконале до нього. Ти нерозумно поступив у цьому. Від тепер буде з тобою війна. 10 І Аса розлютився на пророка і вкинув його до в'язниці, бо розлютився за це. І знущався Аса над народом в тому часі. 11 І ось слова Аси перші і останні записані в книзі царів Юди й Ізраїля. 12 І Аса захворів в тридцять девятому році свого царства на ноги, аж доки дуже не розхворівся. І в своїй хворобі не шукав Господа, але лікарів. 13 І заснув Аса з своїми батьками і помер в тридцять девятому році свого царства, 14 і поховали його в гробниці, яку викопав собі в місті Давида, і поклали його на ліжку і наповнили пахощами і родами пахучого миру і зробили йому дуже великий похорон.

17,1 І замість нього царем став Йосафат його син, і закріпився Йосафат над Ізраїлем. 2 І поставив силу в усіх укріплених містах Юди, і поставив володарів в усіх містах Юди і в містах Ефраїма, які забрав Аса його батько. 3 І Господь був з Йосафатом, бо ходив в первісних дорогах свого батька і не шукав ідолів, 4 але шукав Господа Бога свого батька і ходив в заповідях свого батька, і не за ділами Ізраїля. 5 І Господь сприяв царству в його руці, і ввесь Юда дав дари Йосафатові, і було в нього багатство і велика слава. 6 І його серце піднялося по господній дорозі, і він ще вигубив високі (місця) і гаї з землі Юди. 7 І в третьому році свого царства післав своїх володарів і сильних синів, Авдія і Захарію і Натанайла і Міхея, вчити в містах Юди, 8 і з ними Левіти Самуя і Натанія і Завдія і Асіл і Семірамот і Йонатан і Адонія і Товія левіти, і з ними Елісама і Йорам священники, 9 і вчили в

Юди, і з ними книга господнього закону, і пройшли міста Юди і вчили нарід. 10 І господний жах був на всіх царствах землі, що довкруги Юди, і не воювали проти Йосафата. 11 І принесли Йосафатові дари від чужинців і срібло і дари, і Арави принесли йому сім тисяч сімсот овечих баранів. 12 І Йосафат ішов вгору аж до висоти і збудував поселення в Юдеї і сильні міста. 13 І в нього в Юдеї було багато діл і військових мужів сильних кріпостю в Єрусалимі. 14 І це їхнє число за домами їхніх батьківщин: в Юди тисячники: Една володар і з ним сини сильні військові - триста тисяч. 15 І після нього Йоанан володар і з ним двісті вісімдесять тисяч. 16 І після нього Амасія син Захрія, що ревнував за Господом і з ним двісті тисяч сильних військових. 17 І з Веніямина сильний військовий Еліяда і з ним стрільці і лучники - двісті тисяч. 18 І з ним Йозавад і з ним сто вісімдесять тисяч силних до війни. 19 Це слуги царя за виїнятком тих, яких цар поставив в сильних містах в усій Юдеї.

18,1 І в Йосафата було ще багатство і велика слава, і він подружився з домом Ахаава. 2 І по кінці років він зійшов до Ахаава до Самарії, і Ахаав зарізав багато овець і телять для нього і народу, що (був) з ним, і обманув його піти з ним до Рамота Галаадітійського. 3 І сказав Ахаав цар Ізраїля до Йосафата царя Юди: Піди зі мною до Рамота Галаадітійського, і він йому сказав: Так як я, так і ти. Як твій нарід, і мій нарід з тобою на війну. 4 І сказав Йосафат до царя Ізраїля: Затитай же сьогодні в Господа. 5 І зібрав цар Ізраїля пророків, чотириста мужів, і сказав їм: Чи піду на війну до Рамота Галаадітійського, чи оставлю? І сказали: Піди, і Бог дасть царя в руки. 6 І сказав Йосафат: Чи немає тут Господнього пророка? Ще і в нього запитаємо. 7 І сказав цар Ізраїля до Йосафата: Ще (є) один чоловік, щоб запитати Господа через нього, і я його зненавидів, бо не пророкує про мене на добро, бо на зло (пророкує) всі його дні, це Міхея син Ємли. І сказав Йосафат: Хай цар так не говорить. 8 І цар Ізраїля покликав одного євнуха і сказав: Скоро, Міхея сина Ємли. 9 І цар Ізраїля і Йосафат цар Юди кожний сиділи на своїм троні і, зодягнені в одіж, сиділи на просторому місці при дверях брами Самарії, і всі пророки пророкували перед ними. 10 І Седекія син Ханани зробив собі залізні роги і сказав: Так говорить Господь: Цими проколиш Сирію, аж доки не буде викінчена. 11 І всі пророки так пророкували, кажучи: Піди до Рамота Галаадського і тобі пощастить, і Господь дасть в руки царя. 12 І посол, що пішов покликати Міхею, сказав йому, мовлячи: Ось пророки промовили одними устами добро про царя, і твої слова хай будуть як одного з них, і скажеш добро. 13 І сказав Міхея: Хай живе Господь, бо що лиш скаже мені Бог, це скажу. 14 І він прийшов до Царя і йому цар сказав: Міхеє, чи піду на війну до Рамота Галаадського чи лишу? І сказав: Піди і тобі пощастить, і будуть видані в ваші руки. 15 І сказав йому цар: Скільки разів тебе заклинатиму, щоб до мене ти говорив лише правду в ім'я Господа? 16 І той сказав: Я побачив Ізраїля розкиненого по горах наче овець, в яких немає пастиря, і сказав Господь: Не мають проводиря, хай кожний повернеться до свого дому в мирі. 17 І сказав цар Ізраїля до Йосафата: Чи не сказав я тобі, що не пророкує про мене добро, але хіба зло. 18 І він сказав: Не так, послухайте слово господнє: Я побачив Господа, що сидів на своїм престолі, і вся небесна сила стояла перед ним з його правої сторони і з лівої сторони. 19 І сказав Господь: Хто обманить Ахаава царя Ізраїля і піде і впаде в Рамоті Галаадському? І цей сказав так, і цей сказав так. 20 І вийшов дух і став перед Господом і сказав: Я його обманю. І сказав Господь: Як? 21 І сказав: Вийду і

буду брехливим духом в устах всіх його пророків. І сказав: Обманеш і здолаєш, вийди і зроби так. 22 І тепер ось Господь дав брехливого духа в уста всіх цих твоїх пророків, і Господь виголосив на тебе зло. 23 І приблизився Седекія син Ханани і вдарив Міхею по щоці і сказав йому: Якою дорогою пішов господний дух від мене, щоб говорити до тебе? 24 І сказав Міхея: Ось побачиш у тому дні, в якому ввійдеш до комірки з кімнати, щоб сховатися. 25 І сказав цар Ізраїля: Візьміть Міхею і поверніть до Емира володаря міста і до Йоаса володаря царського сина 26 і скажеш: Так сказав цар: Покладіть цього до дому в'язниці, і хай їсть хліб смутку і воду смутку аж до мого повороту в мирі. 27 І сказав Міхея: Якщо, повертаючись, повернешся в мирі, Господь не говорив через мене. Послухайте всі народи. 28 І пішов цар Ізраїля і Йосафат цар Юди до Рамота Галаадського. 29 І сказав цар Ізраїля до Йосафата: Сховаюся і ввійду до бою і ти зодягнися в мою одіж. І цар Ізраїля сховався і ввійшов до бою. 30 І цар Сирії заповів вождям колісниць, що з ним, кажучи: Не воюйте з малим і великим, але тільки з самим царем Ізраїля. 31 І сталося, як вожді колісниць побачили Йосафата, і вони сказали це цар Ізраїля, і оточили його, щоб воювати. І Йосафат закричав і Господь його спас, і Бог відвернув їх від нього. 32 І сталося, як побачили вожді колісниць, що він не був царем Ізраїля, і відвернулися від нього. 33 І чоловік прицільно натягнув лука і вдарив царя Ізраїля між легенями і між панцирем. І він сказав провідникові колісниць: Поверни твою руку і виведи мене з бою, бо я зраний. 34 І повернувся бій в тому дні, і цар Ізраїля стояв на колісниці напроти Сирії аж до вечора і помер, як заходило сонце.

19,1 І Йосафат цар Юди повернувся до свого дому в мирі до Єрусалиму. 2 І йому на зустріч вийшов Ію син Ананія пророк і сказав йому: Царю Йосафате, чи ти помагаєш грішному, чи дружиш з тим, що зненавиджений Господом? Через це на тобі був гнів від Господа. 3 Але в тобі знайшлися добрі слова, бо ти знищив гаї з землі Юди і випрямив твоє серце, щоб шукати Господа. 4 І Йосафат поселився знову в Єрусалимі і вийшов до людей з Вирсавії аж до гори Ефраїма і повернув їх до Господа Бога їхніх батьків. 5 І він поставив суддів в усіх укріплених містах Юди, в кожному місті, 6 і сказав суддям: Глядіть, що ви робите, бо ви судите не чоловікові, але Господеві, і з вами слова суду. 7 І тепер хай на вас буде господний страх, і стережіться і чиніть, бо немає в нашого Господа Бога беззаконня, ані зглядання на лице, ані брання хабарів. 8 Але і в Єрусалимі поставив Йосафат священників і Левітів і патріархів Ізраїля на Господний суд і щоб судити тих, що живуть в Єрусалимі. 9 І заповів їм кажучи: Так чинитимете в господньому страхі, в правді і з досконалим серцем. 10 Кожний чоловік, що приходить до вас з ваших братів, що живуть в їхніх містах, (принесе) суд між кровю (і) кровю і між приписом і заповіддю і оправданням і судами і вирішите їм, і не згрішать Господеві, і не буде гніву на вас і на ваших братах. Так зробіть і не згрішите. 11 І ось священник володар Амарія над вами на всяке господне слово і Завдій син Ізмаїла володар над домом Юди на всяке слово царя, і писарі і Левіти перед вашим лицем. Кріпіться і чиніть, і Господь буде з добрим.

20,1 І після цього прийшли сини Моава і сини Аммона і з ними Мінаї проти Йосафата на війну. 2 І прийшли і обявили Йосафатові, кажучи: Проти тебе іде велике множество з другого боку моря з Сирії, і ось є в Асантамарі [це є Енгадді]. 3 І Йосафат злякався і дав своє лице, щоб шукати Господа, і заповів піст в усьому

Юді. 4 І Юда зібрався, щоб шукати Господа, і прийшли з усіх міст Юди, щоб шукати Господа. 5 І Йосафат встав в зборі Юди в Єрусалимі в домі Господа перед лицем нового двору 6 і сказав: Господи Боже наших батьків, чи Ти не є Богом на небі, і чи Ти не володієш всіма царствами народів і в твоїй руці кріпость сили, і (ніхто) не може проти Тебе встоятися? 7 Чи не Ти є той Господь, що вигубив тих, що живуть на цій землі, з перед лица твого народу Ізраїля і Ти їй дав улюбленому твому насінню Авраама на віки, 8 і вони поселилися в ній і збудували в ній священне для твого імени, кажучи: 9 Якщо на нас найде зло, меч, суд, смерть, голод, станемо перед цим домом і перед Тобою, бо твоє імя на цьому домі, і закличемо до Тебе з горя, і почувеш і спасеш. 10 І тепер ось сини Аммона і Моава і гора Сиїра, через які Ти не дав Ізраїлеві пройти через них, як вони виходили з єгипетської землі, бо відхилилися від них і не вигубили їх, 11 і тепер ось вони накладають на нас руки, щоб вийти, щоб викинути нас з нашого насліддя, яке Ти нам дав. 12 Господи Боже наш, чи не судиш їх? Бо немає в нас сили встоятися проти цього великого множення, що прийшло проти нас, і не знаємо, що зробимо з ними, але наші очі на Тобі. 13 І стояв перед Господом весь Юда і їхні діти і жінки. 14 І на Озїїлові синові Ахарїї, з синів Ванея, з синів Елеїла, з синів Мантанія, з синів Левія, з синів Сафа, на ньому був господний дух у зборі, 15 і він сказав: Послухайте, весь Юда і ті, що живуть в Єрусалимі, і царю Йосафате, так вам про них говорить Господь: Не бійтеся, ані не жахайтеся перед лицем цього множення юрби, бо не вам ставати в лави, але Богові. 16 Завтра підете проти них. Ось ідуть переходом Аси, і знайдете їх на вершку пустинної ріки Єрієл. 17 Не вам воювати. Зрозумійте це і погляньте на господне спасіння, що з вами, Юдо і Єрусалиме. Не бійтеся, ані не жахайтеся завтра вийти їм на зустріч, і Господь з вами. 18 І Йосафат схилившись на своє лице і весь Юда і ті, що живуть в Єрусалимі, впали перед Господом щоб поклонитися Господеві. 19 І Левїти з синів Каата і з синів Корея встали, щоб хвалити Господа Бога Ізраїля голосом великим до висоти. 20 І вони встали вранці і вийшли до пустині Текоя, і коли він виходив, Йосафат став і закричав і сказав: Послухайте мене, Юдо і ви, що живете в Єрусалимі. Повірте в Господа Бога вашого, і віра буде винагороджена. Повірте в його пророка, і вам пощастить. 21 І він зробив нараду з народом і поставив псалмопівців і співаків, щоб визнавати і хвалити святе, коли він виходив перед силою, і говорили: Визнавайтесь Господеві, бо на віки його милосердя. 22 І коли почали його хвалу визнавання, Господь дав воювати синам Аммона проти Моава і гори Сиїра, що вийшли проти Юди, і були побиті. 23 І сини Аммона і Моава повстали проти тих, що жили в горі Сиїр, щоб (їх) вигубити і винищити. І як викінчили тих, що жили в Сиїрі, повстали один на одного, щоб вигубити себе. 24 І Юда пішов розстежити пустиню і поглянув і побачив множення, і ось всі мертвими попадали на землю, не було того, що спасся. 25 І прийшов Йосафат і його нарід, щоб взяти їхню здобич, і знайшли багато скотини і посуду і здобичі і бажаного посуду і взяли собі здобич, і сталося, що вони брали здобич три дні, бо було багато. 26 І четвертого дня зібралися до долини Благословення, бо там поблагословили Господа. Через це назвали імя того місця Долина Благословення аж до цього дня. 27 І повернувся кожний чоловік Юди до Єрусалиму і Йосафат їхній володар з великою радістю, бо радість вчинив їм Господь від їхніх ворогів, 28 і ввійшли до Єрусалиму з псалтирями і з гусями і з трубами до господнього дому. 29 І господний жах був на всіх царствах землі, коли

вони почули, що Господь воював проти ворогів Ізраїля. 30 І царство Йосафата було в мирі, і його Бог дав йому спочинок довкруги. 31 І Йосафат зацарював над Юдою маючи тридцять п'ять літ, коли він зацарював, і двадцять п'ять літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Азува, дочка Салія. 32 І він пішов дорогами свого батька Аси і не звернув [від того,] щоб чинити миле перед Господом. 33 Але ще оставив високі (місця), і ще нарід не випрямив серце перед Господом Богом їхніх батьків. 34 І остали слова Йосафата перші і останні ось записані в словах Ія сина Ананія, який написав книгу царів Ізраїля. 35 І після цього Йосафат цар Юди товаришував з Охозією царем Ізраїля [і цей чинив беззаконня], 36 коли чинив і пішов до нього, щоб зробити кораблі, щоб піти до Тарсісу, і зробив кораблі в Газіонгавері. 37 І Еліезер син Додія з Маріси пророкував про Йосафата кажучи: Оскільки ти полюбив Охозію, Господь побив твоє діло, і твої кораблі були знищені. І він не зміг піти до Тарсіса.

21,1 І Йосафат заснув з своїми батьками і був похований з своїми батьками в місті Давида, і замість нього зацарював Йорам його син. 2 І в нього брати, шість синів Йосафата, Азарія і Іл і Захарія і Азарія і Михаїл і Сафатія. Всі ці сини Йосафата царя Юди. 3 І їхній батько дав їм багато дарів, срібло і золото і зброю з укріпленими містами в Юді. І царство дав Йорамові, бо цей первородний. 4 І встав Йорам на своє царство і скріпився і забив всіх своїх братів мечем і (декого) з володарів Ізраїля. 5 Тридцять і два років мав він, як Йорам став на своє царство і вісім літ царював в Єрусалимі. 6 І він пішов дорогою царів Ізраїля, так як зробив дім Ахаава, бо дочка Ахаава була його жінкою, і зробив погане перед Господом. 7 І Господь не схотів вигубити дім Давида через завіт, який завіщав з Давидом, і томущо сказав йому, що дасть йому світильник і його синам на всі дні. 8 В тих днях відлучився Едом від Юди і поставив над собою царя. 9 І пішов Йорам з володарями і з ним вся кіннота. І сталося, і встав вночі, і побив Едома, що окружив його, і вождів колісниць, і нарід втік до своїх поселень. 10 І відступив від Юди Едом аж до цього дня. Тоді в тому часі Ломна відійшла від його руки, бо він оставив Господа Бога його батьків. 11 Бо він і збудував високі (місця) в містах Юди і до розпусти привів тих, що жили в Єрусалимі, і звів Юду на манівці. 12 І прийшло до нього письмо від Ілії пророка, що казало: Так говорить Господь Бог твого батька Давида: Томущо ти не пішов дорогою Йосафата твого батька і дорогами Аси царя Юди 13 і ти пішов дорогами царів Ізраїля і привів до розпусти Юду і тих, що живуть в Єрусалимі, так як розпустував дім Ахаава, і забив ти твоїх братів, синів твого батька, що кращі від тебе, 14 ось Господь побє тебе великою раною в твою народі і в твоїх синах і в твоїх жінах і в усьому твою майні, 15 і ти (будеш) в поганій хворобі, в хворобі живота, аж доки не вийде твоя утроба з хворобою з дня на день. 16 І Господь підняв проти Йорама чужинців і Аравів і тих, що граничать з етіопами, 17 і прийшли проти Юди і здолали і забрали всякий посуд, який знайшли в домі царя, і його синів і його дочок, і не осталося в нього сина, але лиш Охозія, найменший з його синів. 18 І після всього цього Господь побив його в черево хворобою, на яку немає ліку. 19 І було з дня на день, і як прийшов час днів, два роки, вийшла його утроба з хворобою, і помер в поганій хворобі. І нарід не зробив йому похорону так як похорон його батьків. 20 Був він тридцять два літний, коли зацарював, і вісім літ царював в Єрусалимі. І не пішов з хвалою і був похований в місті Давида і не в гробах царів.

22,1 І мешканці Єрусалиму поставили царем Охозію його найменшого сина замість нього, бо всіх старших забила злодійня, що найшла на них, Арави і Алімазони. І зацарював Охозія син Йорама царя Юди. 2 Охозія зацарював будучи двадцять літним і один рік царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Готолія дочка Амврія. 3 І цей пішов дорогою до дому Ахаава, бо його матір радила на гріх. 4 І він зробив погане перед Господом, так як дім Ахаава, бо вони були йому радниками по смерті його батька, йому на згубу. 5 І він пішов за їхніми порадами і пішов з Йорамом сином Ахаава на війну проти Азаїла царя Сирії до Рами Галааду. І стрільці зранили Йорама. 6 І Йорам повернувся до Єзраїла, щоб лікуватися від ран, які йому завдали Сирійці в Рамі, коли він воював з Азаїлом царем Сирії. І Охозія син Йорама царя Юди прийшов відвідати Йорама сина Ахаава до Єзраїла, бо він хворував. 7 І від Бога найшло знищення на Охозію, коли той прийшов до Йорама. І коли він прийшов, з ним вийшов Йорам до Ія сина Намессія господнього помазанника, що (настановлений був проти) дому Ахаава. 8 І сталося як пімстився Ія на домі Ахаава, і знайшов володарів Юди і братів Охозії, що usługували Охозії і забив їх. 9 І сказав шукати Охозію, і схопили його як лікувався в Самарії і привели його до Ія, і він забив його. І поховали його, бо сказали він Син Йосафата, який шукав Господа всім своїм серцем, і не було в домі Охозії (нікого), щоб закріпити владу над царством. 10 І Готолія матір Охозії побачила, що помер її син і встала і вигубила все царське насіння в домі Юди. 11 І Йосавет дочка царя взяла Йоаса сина Охозії і викрала його з посеред синів царя, яких вбивали, і дала його і його кормительку до кімнати постель. І сховала його Йосавета, дочка царя Йорама, сестра Охозії, жінка Йодая священика і сховала його з перед лица Готолії, і вона не забила його. 11 І він був з нею схований в божому домі шість літ, і Готолія зацарювала над землею.

23,1 І в сьомому році закріпився Йодай і взяв сотників, Азарію сина Йорама і Ізмаїла сина Йоанана і Азарію сина Овида і Маасію сина Адая і Елісафана сина Захарії, з ним до дому. 2 І обійшли Юду і збрали Левітів з усіх міст Юди і володарів батьківщин Ізраїля, і прийшли до Єрусалиму. 3 І весь збір Юди завіщав завіт з царем в божому домі, і він показав їм сина царя і сказав їм: Ось син царя, хай зацарює так, як промовив Господь про дім Давида. 4 Тепер це слово, яке зробите: Третина з вас, з священиків і Левітів, хай вийде в суботу до дверей виходу, 5 і третина до дому царя, і третина до середньої брами, і весь нарід (буде) в дворах господнього дому. 6 І хай (ніхто) не ввійде до господнього дому, хіба лиш священики і Левіти і служачі з Левітів. Вони хай ввійдуть, бо вони святі, і весь нарід хай стереже господні сторожі. 7 І Левіти оточують царя довкруги, (кожний) чоловік зі зброєю в його руці, і хто входить до дому хай помре. І будуть з царем, що входить і виходить. 8 І Левіти і весь Юда вчинили згідно з усім, що заповів Йодай священик, і взяли кожний своїх мужів на початку суботи аж до відходу суботи, бо Йодай не розв'язав щоденної служби. 9 І він дав мечі і щити і зброю, яка була царя Давида, що в божому домі. 10 І поставив весь нарід, кожного в його зброї, з правого боку дому аж до лівого боку жертівника і дому, довкруги коло царя. 11 І вивів сина царя і поклав на нього царський вінець і свідчення, і поставили царем і помазали його Йодай і його сини і сказали: Хай живе цар. 12 І почувла Готолія голос народу, що біг і визнавав і хвалив царя і вона ввійшла до царя до господнього дому. 13 І побачила, і ось цар на свому місці, і при вході володарі і

труби довкола царя, і весь нарід радів і затрубив в труби і співаки з піснями на органах і ті, що співають хвалу. І Готолія роздерла свою одіж і закричала і сказала: Змовляючись, ви змовилися. 14 І вийшов Йодай священник, і заповів Йодай священник сотникам і володарям сили і сказав їм: Викиньте її поза дім і підіть за нею, і хай помре мечем. Бо священник сказав: Хай не помре в господньому домі. 15 І її пропустили і вона пройшла через браму коней царського дому і там її забили. 16 І Йодай завіщав завіт між ним і народом і царем, щоб він був господним народом. 17 І весь нарід землі ввійшов до дому Ваала і знищили його і жертівники і роздробили його ідоли і забили Маттана священника Ваала перед його жертівником. 18 І дав Йодай священник діла господнього дому в руки священників і Левітів і поставив щоденні служби священників і Левітів, які розділив Давид над господним домом, і щоб приносили цілопалення Господеві, так як записано в законі Мойсея, з радістю і з піснями рукою Давида. 19 І поставили дверників при дверях господнього дому, і нечистий не ввійде на всяке діло. 20 І він взяв патріархів і сильних і володарів народу і весь нарід землі і вони повели царя до господнього дому, і він ввійшов через внутрішню браму до дому царя, і посадили царя на престолі царства. 21 І зрадив весь нарід землі, і місто успокоїлося. І Готолію забили мечем.

24,1 Йоас був семилітним коли його поставили царем і со-рок літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Савія з Вир-са-вії. 2 І Йоас зробив те, що добре перед Господом, всі дні Йодая священника. 3 І взяв собі Йодай дві жінки, і породив синів і дочок. 4 І сталося після цього і спало на серце Йоаса направити господний дім. 5 І він зібрав священників і Левітів і сказав їм: Підіть до міст Юди і зберіть з усього Ізраїля срібло на скріплення господнього дому з року на рік, і поспішіть сказати. І Левіти не поспішилися 6 і цар Йоас закликав Йодая володаря і сказав йому: Чому ти не доглянув над Левітами, щоб принесли з Юди і Єрусалиму приписане Мойсеєм божим чоловіком, коли зібрав Ізраїля в шатрі свідчення. 7 Бо Готолія була беззаконна, і її сини знищили божий дім, бо і святощі господнього дому віддали Ваалам. 8 І сказав цар: Хай буде скриня і хай буде поставлена в брамі господнього дому зізовні. 9 І хай сповістять в Юди і в Єрусалимі, щоб принесли Господеві, так як сказав Мойсей божий раб про Ізраїля в пустині. 10 І дали всі володарі і весь нарід і внесли і вкинули до скрині, аж доки не наповнилася. 11 І сталося як внесли скриню до наставників царя рукою Левітів і як він побачив, що наповнилася сріблом, і прийшов писар царя і наставник великого священника і випорожнили скриню і поставили на своє місце. Так робили з дня на день і зібрали багато срібла. 12 І дав його цар і Йодай священник тим, що виконували діла роботи над господним домом, і наймали каменярів і будівничих, щоб направити господний дім, і ковалів заліза і міді, щоб направити господний дім. 13 І робітники виконували роботи, і піднялася кількість роботи в їхніх руках, і підняли дім господний до його стану і скріпили. 14 І як закінчили, принесли до царя і до Йодая остале срібло, і зробили посуд для господнього дому, посуд для служіння цілопалень і золоті і сріблі кадильниці. І принесли цілопалення в господньому домі постійно в усіх днях Йодая. 15 І Йодай повний днів постарівся і помер, маючи сто тридцять літ, коли він помер. 16 І поховали його в місті Давида з царями, бо поступив добре з Ізраїлем і з Богом і його домом. 17 І сталося після смерті Йодая ввійшли володарі Юди і поклонилися цареві. Тоді цар їх послухався. 18 І оставили Господа Бога їхніх

батьків і послужили Астартам і ідолам. І був гнів на Юді і на Єрусалимі в тому дні. 19 І Він післав до них пророків, щоб повернути до Господа, і не послушалися. І свідчили їм, і не почули. 20 І божий дух зодягнув Азарію сина Йодая священика, і він став перед народом і сказав: Так говорить Господь: Чому переступаєте господні заповіді? І не щастить вам, бо ви оставили Господа, і Він оставить вас. 21 І повстали на нього і закаменували його за наказом Йоаса царя в дворі господнього дому. 22 І Йоас не згадав милосердя, яке з ним вчинив Йодай його батько і забив його сина. І як він вмирав, сказав: Хай Господь бачить і судить. 23 І сталося по закінченні року прийшла проти нього сила Сирії і прийшла проти Юди і проти Єрусалиму і вони вигубили всіх володарів народу в народі і всю їхню здобич післали цареві Дамаску. 24 Отже сила Сирії прийшла з малим числом мужів, і Бог видав в їхні руки дуже численну силу, бо вони оставили Господа Бога їхніх батьків. І Він зробив суд над Йоасом. 25 І після того, як вони від нього відійшли, коли оставили його в великих болях і повстали проти нього його раби задля крові сина Йодая священика і забили його на його ліжку, і він помер. І поховали його в місті Давида і не поховали його в гробівці царів. 26 І ті, що повстали проти нього: Завед син Самата, Амманіт, і Йозавед син Сомарота, Моавіт, 27 і всі його сини, і прийшли до нього всі п'ять. І ось остале записане в письмі царів. 27 І замість нього зацарював Амасія його син.

25,1 Амасія зацарював будучи двадцять п'ять літним і двадцять дев'ять літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Йоаден з Єрусалиму. 2 І він зробив добро перед Господом, але не досконалим серцем. 3 І сталося, як царство скріпилося в його руці, він і забив своїх рабів, які забили царя його батька. 4 І їхніх синів не забив за завітом господнього закону, так як написано, так як заповів Господь, кажучи: Не помруть батьки за дітей, і сини не помруть за батьків, але лиш кожний помре за свій гріх. 5 І зібрав Амасія дім Юди і поставив їх за домами їхніх батьківщин на тисячників і сотників в усьому Юді і Єрусалимі. І почислив їх від двадцятьлітних і вище, і знайшов, що їх триста тисяч сильних, щоб вийти на війну, які держать списа і щит. 6 І він найняв з Ізраїля сто тисяч сильних кріпостою за сто талантів срібла. 7 І до нього прийшов божий чоловік, що казав: Царю, сила Ізраїля не піде з тобою, бо Господь не є з Ізраїлем, з усіма синами Ефраїма. 8 Бо якщо візьмешся, щоб скріпитися цими, і у втечу поверне тебе Господь перед ворогами, бо від Господа і скріпити і повернути в утечу. 9 І сказав Амасія до божого чоловіка: І що зроблю відносно сто талантів, які я дав силі Ізраїля? І божий чоловік сказав: Є в Господа, щоб тобі дати більше цього. 10 І відлучив Амасія силу, що прийшла до нього від Ефраїма, щоб пішли на своє місце, і дуже розгнівалися на Юду і повернулися на своє місце в великому гніві. 11 І Амасія скріпився і взяв свій нарід і пішов до долини солі і побив там десять тисяч синів Сиїра. 12 І десять тисяч живими взяли сини Юди і повели їх на шпиль пропасті і скинули їх з шпиля пропасті, і всі розбилися. 13 І сини сили, яких повернув Амасія, щоб не ішли з ним на війну, і вони повстали проти міст Юди з Самарії аж до Веторона і побили в них три тисячі і взяли в полон багато здобичі. 14 І сталося після того, як прийшов Амасія, що побив Ідумею, і приніс до них богів синів Сиїра і поставив їх собі за богів і кланявся перед ними і він їм кадив. 15 І господний гнів був на Амасії, і Він післав йому пророків і сказали йому: Чому ти шукав за богами народу, які не спасли їхнього народу з твоєї руки? 16 І сталося коли йому говорили і він сказав до

нього: Чи я тебе поставив радником царя? Вважай, щоб ти не був бичований. І пророк помовчав і сказав: Але я пізнав, що раду зроблено проти тебе, щоб тебе вигубити, бо ти це вчинив, і не послухався моєї поради. 17 І Амасія зробив раду і послав до Йоаса сина Йоахаза сина Ія царя Ізраїля, кажучи: Ходи побачимося лицями. 18 І послав Йоас цар Ізраїля до Амасії царя Юди, кажучи: Терня, що в Ливані, післало до кедра, що в Ливані, кажучи: дай твою дочку моєму синові за жінку. І ось прийдуть звірі поля, що в Ливані: І прийшли звірі і потоптали терня. 19 Ти сказав: Ось ти побив Ідумею, і підноситься твоє важке серце. Сиди тепер в твоїм домі, і навіщо ідеш на зло і впадеш ти і Юда з тобою. 20 І Амасія не послухався, бо від Господа було, щоб видати його в руки, тому що шукав богів Ідумеїв. 21 І прийшов Йоас цар Ізраїля, і побачили один одного сам Амасія і цар Юди в Ветсамусі, що є в Юди. 22 І Юду повернено до втечі перед лицем Ізраїля, і кожний втік до поселень. 23 І Йоас цар Ізраїля схопив Амасію царя Юди, сина Йоаса, в Ветсамусі і ввів його до Єрусалиму і знищив стіни Єрусалиму від брами Ефраїма аж до брами кута - чотириста ліктів. 24 І (забрав) все золото і срібло і весь посуд, який знайдено в домі Господа і в Авведома, і скарби дому царя і синів закладників і повернувся до Самарії. 25 І Амасія син Йоаса царя Юди пожив п'ятнадцять літ по смерті Йоаса сина Йоахаза царя Ізраїля. 26 І остали слова Амасії перші і останні чи ось вони не записані в книзі царів Юди й Ізраїля? 27 І в часі, коли Амасія відійшов від Господа, і зробили на нього змову, і він втік з Єрусалиму до Лахіса. І послали за ним до Лахіса і там його забили. 28 І взяли його на коня і поховали його з його батьками в місті Давида.

26,1 І весь нарід землі взяв Озію, і він шістнадцять літний, і поставили його царем замість Амасії його батька. 2 Він збудував Елат, він його повернув Юді після того, як цар заснув з своїми батьками. 3 Озія зацарював шістнадцятилітним сином і п'ятдесят два роки царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Халія з Єрусалиму. 4 І зробив те, що добре перед Господом, за всім, що зробив Амасія його батько. 5 І шукав Господа в господньому страсі в днях Захарії видючого. І в його днях шукав Господа, і Господь йому щастив. 6 І він вийшов і воював з чужинцями (філістимлянами) і знищив мури Гета і мури Явни і мури Азота і збудував міста приналежні до Азоту і між чужинцями. 7 І Господь скріпив його над чужинцями і над Аравами, що жили на скалі і над Мінеями. 8 І Мінеї дали Озії дари, і його ім'я було (відоме) аж до входу до Єгипету, бо закріпився аж до висот. 9 І Озія збудував башти в Єрусалимі і над брамами кута і над брамою долини і над кутами і укріпив. 10 І він збудував вежі в пустині і викопав багато озер, бо в нього було багато худоби в Сефалі і на рівнині і виноградарі в горах і в Кармилі, бо любив рільництво. 11 І в Озії була сила, щоб провадити війну і виходити в лавах за числом, і їхнє число в руці Іїла писаря і Маасея судді в руці Ананії заступника царя. 12 Все число патріархів сил для війни - дві тисячі шістьсот, 13 і з ними військова сила - триста сім тисяч п'ятьсот. Це ті що роблять війну в силі кріпості, щоб допомогти цареві проти ворогів. 14 І Озія приготував їм, всій силі, щити і списи і шоломи і броні і стріли і праці на каміння. 15 І зробив в Єрусалимі машини, зроблені мудро, щоб були на баштах і на кутах, щоб кидати стріли і велике каміння. І чутка про їхню будову пішла дуже далеко, бо подивугідно йому допоможено, аж доки не закріпився. 16 І як укріпився, піднявся своїм серцем на згубу, і згрішив проти свого Господа Бога і ввійшов до господнього храму, щоб

покадити на кадильному жертівнику. 17 І ввійшов за ним Азарія священник і з ним вісімдесят господних священників, сильні сини, 18 і стали проти царя Озії і сказали йому: Не тобі, Озіє, кадити Господеві, але лише священникам, освяченим синам Аарона (належить) кадити. Вийди з святилища, бо ти відступив від Господа, і не буде тобі це на славу в Господа Бога. 19 І Озія розлютився і в його руці кадильниця, щоб покадити в храмі, і як він розлютився на священників і повстала проказа на його чолі перед священниками в господньому домі при кадильному вівтарі. 20 І повернувся до нього перший священник і священники, і ось він прокажений на чолі. І спішно вивели його звідти, бо і він поспішився вийти, томущо Господь його покарав. 21 І цар Озія був прокаженим аж до дня його смерті, і сидів прокаженим в домі, відлученим, бо був відлучений від господнього дому. І Йоатам його син (був) над його царством, судячи нарід землі. 22 І осталі слова Озії перші й останні записані Єссієм пророком. 23 І Озія заснув з його батьками, і його поховали з його батьками на рівнині царських гробів, бо сказали, що він є прокажений. І замість нього зацарював Йоатам його син.

27,1 Йоатам (був) двадцять п'яти літним сином коли він зацарював, і шістнадцять літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Єруса дочка Садока. 2 І зробив те, що добре перед Господом, за всім, що зробив Озія його батько, але не ввійшов до господнього храму, і ще нарід псувався. 3 Він збудував високу браму господнього дому і збудував багато в стіні Офли. 4 І збудував міста в горах Юди і в лісах і поселеннях і вежі. 5 Він воював з царем синів Аммона і здолав його. І давали йому сини Аммона кожного року сто талантів срібла і десять тисяч мірок пшениці і десять тисяч (мірок) ячменю. Це йому приносив цар Аммона кожного року в першому році і другому і третьому. 6 І скріпився Йоатам, бо приготував свої дороги перед своїм Господом Богом. 7 І осталі слова Йоатама і війна і його діла ось вони записані в книзі царів Юди й Ізраїля. 9 І Йоатам заснув з своїми батьками і поховано його в місті Давида, і замість нього зацарював Ахаз його син.

28,1 Ахаз (був) двадцяти літним сином коли він зацарював і шістнадцять літ царював в Єрусалимі. І не зробив доброго перед Господом як Давид його батько. 2 І пішов дорогами царів Ізраїля. Бо і різьблене зробив своїм ідолам 3 і приніс жертви в Гевененомі і провів своїх дітей через огонь за гидотами народів, яких Господь вигубив з перед лиця синів Ізраїля, 4 і приносив ладан на високих (місцях) і на дахах і під кожним кріслатим деревом. 5 І його Господь Бог видав його в руки царя Сирії, і він побив його і взяв в полон з них великий полон і привів до Дамаску. Але і в руки царя Ізраїля видав його, і побив в нього великою пошестю. 6 І Факей син Ромелія, цар Ізраїля, в одному дні забив в Юді сто двадцять тисяч мужів сильних кріпостю, томущо вони оставили Господа Бога їхніх батьків. 7 І Езекрій, сильний Еффраїма, забив Маасея сина царя, і Ездрікама володаря його дому, і Елкана царського заступника. 8 І сини Ізраїля взяли в полон з їхніх братів триста тисяч жінок, синів і дочок, і взяли з них багато здобичі і понесли здобич до Самарії. 9 І там був господній пророк, йому ім'я Овид, і він вийшов на зустріч силі тих, що ішли до Самарії, і сказав їм: Ось гнів Господа Бога ваших батьків на Юді, і Він видав їх у ваші руки, і ви забили (декого) з них в гніві. Аж до неба дійшло. 10 І тепер ви говорите, що задержите собі синів Юди і Єрусалим за рабів і рабинь. Чи ось я не є з вами, щоб свідчити вашим Господом Богом? 11 І тепер послушайте мене і поверніть полон, який ви взяли з ваших братів, бо на вас гнів господньої люті. 12 І

встали володарі з синів Ефраїма, Удія син Івана, і Варахія син Мосоламота, і Езекія син Селлима, і Амасія син Ходлія, проти тих, що приходили з війни, 13 і сказали їм: Не вводьте сюди до нас полон, бо ви кажете, щоб ми згрішили проти Господа, додали до наших гріхів і до беззаконня, бо наш гріх великий і над Ізраїлем гнів господньої люті. 14 І вояки оставили полон і здобич перед володарями і всім збором. 15 І встали мужі, які були покликані по імені, і брали з полону і зодягнули всіх нагих зі здобичі і зодягнули їх і взули їх і дали їсти і помазали і поклали на ослів кожного хворого і доставили їх до Єрихону міста фініків до їхніх братів, і повернулися до Самарії. 16 В тому часі Ахаз післав до царя Ассурів, щоб помогли йому 17 і в цьому, бо найшли Ідумейці і побили в Юди і взяли полон в полон, 18 і чужинці повстали проти міст на рівнині і на півдні Юди і захопили Ветсамус і Елон і Гадирот і Сохо і його села і Тамну і її села і Гамзо і його села і там поселилися. 19 Бо Господь упокорив Юду через Ахаза царя Юди, бо відступленням відступив він від Господа. 20 І прийшов проти нього Таглатфелласар цар Ассурів і побив його. 21 І взяв Ахаз те, що в господньому домі і те, що в домі царя і володарів і дав цареві Ассура і не (було) йому на поміч, 22 але радше, щоб завдати йому болю. І додав відступати від Господа, і цар сказав: 23 Шукатиму богів Дамаску, що мене бють. І сказав: Бо боги царя Сирії вони їх скріплюють, їм тепер принесу жертву, і зглянуться на мене. І вони стали йому і всьому Ізраїлю каменем спотикання. 24 І видалив Ахаз посуд господнього дому і знищив його і замкнув двері господнього дому і зробив собі жертівники на кожному куті в Єрусалимі. 25 І в кожному місті і місті в Юди зробив високі (місця), щоб приносити ладан чужим богам. І розгнівали Господа Бога їхніх батьків. 26 І осталі його слова і його перші і останні діла ось вони записані в книзі царів Юди й Ізраїля. 27 І Ахаз заснув з своїми батьками і його поховано в місті Давида, бо не внесли його до гробівниць царів Ізраїля. І замість нього зацарював Езекія його син.

29,1 І зацарював Езекія будучи двадцять п'ять літним, і двадцять дев'ять літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Авва дочка Захарії. 2 І він зробив те, що добре перед Господом, згідно з усім, що зробив Давид його батько. 3 І сталося коли він став на своїм царстві, в першому місяці відкрив двері господнього дому і відновив їх, 4 і ввів священників і Левітів і поставив їх на стороні, що до сходу, 5 і сказав їм: Послухайте, Левіти, очистіться тепер і очистіть дім Господа Бога наших батьків і викиньте нечистоту з святого. 6 Бо наші батьки відступили і зробили погане перед Господом і оставили його і відвернули лице від Господнього шатра і відвернулися 7 і замкнули двері храму і погасили світила і не принесли кадила і в святому не принесли цілопалення Богові Ізраїля. 8 І Господь розгнівався гнівом на Юду і на Єрусалим і дав їх на здивування і на знищення і на сичання, як ви бачите вашими очима. 9 І ось ваші батьки були поранені мечем, і ваші сини і ваші дочки і ваші жінки в полоні в землі не їхній, що і є тепер. 10 Тому тепер є на серці завітати завіт з Господом Богом Ізраїля, і Він відверне від нас гнів своєї люті. 11 І тепер не заведіть, бо вас сподобав Господь, щоб ви стали перед ним служити і бути йому служителями і кадити. 12 І встали Левіти, Маат син Амасія і Йоїл син Азарія з синів Каата, і з синів Мерарія Кіс син Авдія і Азарія син Яллеліла, і з синів Гедсона Йоа син Земмат і Йодан син Йоаха, 13 і з синів Елісафана Самврій і Іїл і з синів Асафа Захарія і Маттанія 14 і з синів Емана Іїл і Семей, і з синів Ідітона Самея і Озіїл, 15 і збрали їхніх братів і освятили за заповіддю царя, за господнім

приписом, щоб очистити господний дім. 16 І священники ввійшли всередину до Господнього дому, щоб очистити, і викинули всю нечистоту, що знайшлася в господньому домі і в дворах господнього дому, і Левіти взяли, щоб викинути геть до потоку Кедрона. 17 І почали очищувати в першому дні новомісяця в першому місяці і в восьмий день місяця ввійшли до господнього храму і очистили господний дім у вісімох днях і закінчили в шінадцятому дні першого місяця. 18 І ввійшли всередину до Езекії царя і сказали: Ми очистили все, що в господньому домі, жертівник цілопалення і його посуд і престіл предложення і його посуд, 19 і весь посуд, який занечистив цар Ахаз в його царюванні, в його відступленні, ми приготували і ми очистили, ось вони є перед господним жертівником. 20 І цар Езекія встав вранці і зібрав володарів міста і пішов до господнього дому 21 і приніс сім телят, сім баранів, сім ягниць, сім козлів з кіз за гріхи за царство і за святих і за Ізраїля. І сказав священникам синам Аарона піти до господнього престолу. 22 І вони принесли в жертву телят, і священники взяли кров і вилили на жертівник. І принесли в жертву баранів, і вилили кров на жертівник. І принесли в жертву ягниць, і пролили кров на престіл. 23 І привели козлів, що за гріхи перед царем і спільнотою, і поклали на них їхні руки, 24 і принесли їх в жертву священники і покропили їхню кров перед жертівником і надолужили за весь Ізраїль, бо за весь Ізраїль, сказав цар, всепалення і те, що за гріх. 25 І він поставив Левітів в господньому домі з цимбалами і з псалтирями і з гусями за заповіддю царя Давида і Гада царського видючого і Натана пророка, бо припис рукою пророків за господньою заповіддю. 26 І встали Левіти з органами Давида і священники з трубами. 27 І сказав Езекія принести цілопалення на жертівнику. І коли зачали приносити цілопалення, почали оспівувати Господа, і (грали) труби з органами Давида царя Ізраїля. 28 І весь збір поклонявся, і півці, що співали, і труби, що трубили, аж доки не закінчено цілопалення. 29 І як закінчили приносити, схилилися цар і всі, що (там) знайшлися, і поклонилися. 30 І сказав цар Езекія і володарі Левітам оспівувати Господа словами Давида і Асафа пророка. І оспівували з радістю і впали і поклонилися. 31 І Езекія відповів і сказав: Освятіть тепер ваші руки Господеві, приведіть і принесіть жертви і похвали в господньому домі. І збір приніс жертви і похвали в господньому домі і цілопалення кожний, хто бажав серцем. 32 І число цілопалення, яке приніс збір було: сімдесят телят, сто баранів, двісті ягнят. Все це на цілопалення Господеві. 33 І освячених телят - шість сот, овець - три тисячі. 34 Але священників було мало і не могли обдерти цілопалення, і їхні брати Левіти помагали їм, аж доки не закінчено діло, і аж доки священники не очистилися, бо Левіти ревніше очистилися ніж священники. 35 І (було) велике цілопалення з жиром довершення (жертви) спасіння і поливань цілопалення. І закінчено діло в господньому домі. 36 І зрадів Езекія і весь нарід, тому що приготував Бог нарід, бо слово було несподіваним.

30,1 І Езекія післав до всього Ізраїля і Юди письмо і листи до Ефраїма і Манассії, щоб прийшли до господнього дому до Єрусалиму, щоб зробити пасху Господеві Богові Ізраїля. 2 І порадився цар і володарі і весь збір, що в Єрусалимі, щоб зробити пасху в другому місяці. 3 Бо не змогли її зробити в тому часі, бо не очистилося досить священників, і нарід не зібрався до Єрусалиму. 4 І слово сподобалося цареві і зборові. 5 І поставили слово, щоб післати проголошення по всьому Ізраїлі від Вирсавії аж до Дана, щоб прийшли зробити пасху Господеві

Богові Ізраїля в Єрусалимі, бо багато не зробили за писанням. 6 І пішли гінці з листами від царя і володарів по всьому Ізраїлі і Юді за приписом царя, кажучи: Сини Ізраїля, поверніться до Бога Авраама і Ісаака і Ізраїля і Він поверне тих, що спасаються, що осталися, з під руки царя Асура. 7 І не будьте так як ваші батьки і ваші брати, які відступили від Господа Бога своїх батьків, і Він видав їх на винищення, так як ви бачите. 8 І тепер не вчиніть твердими ваші шиї. Дайте славу Господеві Богові і ввійдіть до його святощів, які Він освятив на віки, і послужіть Господеві Богові вашому, і відверне від вас лють гніва. 9 Бо коли ви повернетесь до Господа, ваші брати і ваші діти будуть помилувані перед всіма, що їх взяли в полон, і Він поверне (їх) до цієї землі. Бо наш Господь Бог милосердний і милостивий і не відверне свого лица від нас, якщо ми повернемося до Нього. 10 І гінці проходили місто за містом в горі Ефраїма і Манассії і аж до Завулону, і стали для них наче на посміховище і кпини. 11 Але мужі з Асира і з Манассії і з Завулону покаюлися і прийшли до Єрусалиму. 12 І на Юді була господня рука, щоб дати їм одне серце, щоб піти зробити за приказом царя і володарів, за господним словом. 13 І до Єрусалиму зібралось багато народу, щоб зробити празник прісних в другому місяці, збір дуже великий. 14 І вони встали і знищили жертівники, що в Єрусалимі, і все, на чому кадили фальшивим (богам), повалили і поскидали до потоку Кедрона. 15 І зарізали пасху в чотирнадцятому (дні) другого місяця. І священники і Левіти на вернулися і очистилися і внесли цілопалення до господнього дому. 16 І стали в своєму чині за їхнім судом за заповіддю Мойсея божого чоловіка, і священники приймали кров з руки Левітів. 17 Бо багато з збору не очистилося, і Левіти жертвували пасху кожному, що не міг очиститися Господеві. 18 Бо більшість народу з Ефраїма і Манассії і Іссахара і Завулону не очистилися, але їли пасху проти писання. І Езекія помолився за них, кажучи: Господь добрий, хай надолужить за 19 кожне серце, що щиро шукає Господа Бога їхніх батьків і не за чистотою святих. 20 І Господь вислухав Езекію і оздоровив нарід. 21 І сини Ізраїля, що знайшлися в Єрусалимі, зробили празник прісних сім днів з великою радістю, співаючи Господеві з дня на день, і Левіти і священники (грали) на органах Господеві. 22 І заговорив Езекія до серця кожного з Левітів і тих, що мають добрий розум Господеві. І святкували сім днів празник прісних, приносячи жертви спасіння і визнаючись Господеві Богові їхніх батьків. 23 І збір разом вчинив нараду, щоб святкувати інших сім днів. І святкували сім днів з радістю. 24 Бо Езекія відклав зборові Юди тисячу телят і сім тисяч овець, і володарі відклали народіві тисячу телят і десять тисяч овець, і багато святого для священників. 25 І зрадів весь збір, священники і Левіти і весь збір Юди і ті, що знайшлися з Ізраїля, і прозеліти, що прийшли з землі Ізраїля, і ті, що живуть в Юди. 26 І була велика радість в Єрусалимі. Від днів Соломона сина Давида ізраїльського царя не було такого празника в Єрусалимі. 27 І встали священники Левіти і поблагословили нарід. І чути було їхній голос, і їхня молитва пішла до його святого помешкання на небо.

31,1 І як це все закінчилося, вийшов весь Ізраїль ті, що знайшлися в містах Юди, і розбили стовпи і зрізали гаї і знищили високі (місця) і вівтарі з усієї Юдеї і Веніямина і з Ефраїма і з Манассії аж до кінця. І весь Ізраїль повернувся кожний до свого насліддя і до їхніх міст. 2 І Езекія назначив щоденну службу священників і Левітів і щоденну службу кожного за своїм служінням, священникам і Левітам на цілопалення і на жертву спасіння і щоб співати і визнаватися і служити при брамах

і дворах господнього дому. 3 І часть царя з його майна (призначено) на раннішнє і вечірнє цілопалення і цілопалення на суботи і на новомісяці і на празники, що записані в господньому законі. 4 І він сказав народові, тим, що жили в Єрусалимі, дати часть священників і Левітів, щоб скріпилися в служінні господнього дому. 5 І як він заповів слово, сини Ізраїля помножили первоплоди пшениці і вина і олії і меду і всякий плід поля, і багато всіх десятин принесли сини Ізраїля і Юди. 6 І ті, що жили в містах Юди і вони принесли десятини телят і овець і десятини кіз і посвятили їхньому Господеві Богові і внесли і поклали на купи на купи. 7 В третьому місяці почали складати купи і в сьомому місяці закінчили. 8 І прийшов Езекія і володарі і побачили купи і поблагословили Господа і його нарід Ізраїль. 9 І Езекія питав у священників і левітів про купи, 10 і промовив до нього священник Азарія володар з дому Садока і сказав: Від коли почали носити первоплоди до господнього дому, ми їли і ми пили і осталося. Бо Господь поблагословив свій нарід, і ми ще оставили цю кількість. 11 І сказав Езекія приготувати шпихліри в господньому домі, і приготували, 12 і вірно внесли туди первоплоди і десятини, і над ними наставником (був) Хоненія Левіт, і Семей його брат заступником. 13 І Іїл і Озазія і Наєт і Асаїл і Єрімот і Йозават і Еліїл і Самахія і Маат і Ванея і його сини наставлені (були) під Хоненієм і Семеем його братом, так як приказав цар Езекія і Азарія володар господнього дому. 14 І Корий син Ємни Левіт (був) дверником за заповіддями над дарами, щоб давати первоплоди Господеві і святе святих 15 рукою Одома і Веніямина й Ісуса і Семєя й Амарія і Сехонія через руку священників з довірям дати їхнім братам за щоденним порядком великому і малому, 16 опріч нащадків чоловічого роду з трьох літ і вище, кожному, що входить до господнього дому, за порядком з дня на день на щоденне служіння за їхнім розкладом. 17 Це список священників за домами батьківщин, і Левіти в їхніх щоденних службах від двадцятьлітніх і вище за чином, 18 за поділами між усіма нащадками їхніх синів і їхніх дочок на всю кількість, бо з вірою приступили до святого. 19 Для синів Аарона, що служили, і тих, що з їхніх міст за кожним містом, для мужів, які названі були по імені, щоб дати часть кожному з чоловічого роду між священниками, і кожному почисленому між Левітами. 20 І Езекія зробив так в усьому Юді і зробив добре і правильне перед його Господом Богом. 21 І в кожному ділі, яке почав, в ділі в господньому домі, і в законі і в приписах, шукав свого Бога усією своєю душею, і він зробив і йому пощастило.

32,1 І після цих слів і цієї правди прийшов Сеннахирім цар Ассурів і прийшов проти Юди і отаборився проти міст з мурами і сказав їх захопити. 2 І побачив Езекія, що прийшов Сеннахирім і лице його (наставлене, щоб) воювати проти Єрусалиму, 3 і зробив раду зі своїми старшинами і сильними, щоб заткати води джерел, які були поза містом, і йому помогли. 4 І він зібрав багато народу і замкнули джерела води і ріку, що плила через місто, кажучи: Щоб не прийшов цар Ассурів і не знайшов багато води і не закріпився. 5 І закріпився Езекія і збудував весь розбитий мур і вежі і зівонні іншу стіну напереді, і скріпив руїни міста Давида і приготувив багато зброї. 6 І поставив володарів міста над народом, і зібралися до нього на площу брами рівнини, і він заговорив до їхнього серця, кажучи: 7 Будьте сильні і будьте мужні, не лякайтеся лица царя Ассура і лица всього народу, що з ним, бо численніші ті, що з нами, ніж ті, що з ним. 8 З ним тілесні рамена, з нами ж наш Господь Бог, щоб спасати і воювати нашу війну. І

нарід скріпився від слів Езекиї царя Юди. 9 І після цього післав Сеннахирім цар Ассурів своїх рабів до Єрусалиму, і він (був) під Лахісом і все військо з ним, і післав до Езекиї царя Юди і до всього Юди, що в Єрусалимі, кажучи: 10 Так говорить Сеннахирім цар Ассурів: На що ви покали надію і сили в облозі в Єрусалимі? 11 Чи не обманює вас Езекія, щоб видати вас на смерть і на голод і на спрагу, кажучи: Наш Господь Бог спасе нас з руки царя Ассура? 12 Чи не цей є Езекія, який знищив свої жертівники і свої високі (місця) і сказав Юді і тим, що живуть в Єрусалимі, мовлячи: Поклоніться перед цим жертівником і на ньому жертвуватимете? 13 Чи не знали ви про те, що зробив я і мої батьки всім народам країн? Чи спромоглися боги народів всієї землі спасти свій нарід від моєї руки? 14 Хто між всіма богами цих народів, яких вигубили мої батьки (дав спасіння)? Чи змогли спасти свій нарід від моєї руки? Чи зможе ваш Бог спасти вас від моєї руки? 15 Тепер хай вас не обманює Езекія і хай не вкладає у вас надію, щоб так чинити, і не вірте йому. Бо не може бог всякого народу і царства спасти свій нарід з моєї руки і з руки моїх батьків, отже ваш Бог не спасе вас від моєї руки. 16 І ще заговорили його раби проти Господа Бога і проти Езекиї його раба. 17 І він написав письмо, щоб зневажити Господа Бога Ізраїля, і сказав про нього мовлячи: Як боги народів землі не спасли своїх народів від моєї руки, так Бог Езекиї не спасе свого народу від моєї руки. 18 І він закричав великим голосом по Юдейському проти народу, що на стінах Єрусалиму, щоб залякати їх і стягнути, щоб забрати місто. 19 І заговорив проти Бога Єрусалиму, так як і проти богів народів землі, діл людських рук. 20 І помолився цар Езекія і пророк Ісая син Амоса про це і закричали до неба. 21 І Господь післав ангела, і вигубив всякого сильного вояка і володаря і вождя в таборі царя Ассура, і він повернувся зі встидом на лиці до своєї землі. І він прийшов до дому свого бога, і (дехто) з тих, що вийшли з його лона, вбили його мечем. 22 І Господь спас Езекію і тих, що жили в Єрусалимі, від руки Сеннахиріма царя Ассурів і від руки всіх і дав їм спокій довкруги. 23 І численні приносили дари Господеві до Єрусалиму і дари Єзекиї цареві Юди, і після цього він був вивищений в очах всіх народів. 24 В тих днях Езекія захворів до смерті. І він помолився до Господа і Він його вислухав і дав йому знак. 25 І Езекія не віддав (Господеві) за віддачу, яку йому дав, але його серце піднялося. І був на ньому гнів і на Юді і Єрусалимі. 26 І впокорився Езекія з висоти свого серця і ті, що жили в Єрусалимі, і господний гнів не найшов на них в днях Езекиї. 27 І в Езекиї було багатство і дуже велика слава, і зробив собі скарби срібла і золота і дорогоцінного каменя і пахошів і склади зброї і бажаного посуду 28 і міста на плоди зерна і вина і олії і ясла для всякої скотини і огорожі для стад 29 і міста, які собі збудував, і стада овець і багато волів, бо Господь дав йому дуже великий гурт. 30 Сам Езекія замкнув вихід води горішнього Гіона і повернув їх вділ на південь міста Давида. І Езекиї щастило в усіх його ділах. 31 І так перед старшинами володарів з Вавилону, що були послані до нього, щоб випитати в нього про знак, що стався на землі, Господь його оставив, щоб його випробувати і щоб побачити те, що в його серці. 32 І остали слова Езекиї і його милосердя, ось це записане в пророцтві пророка Ісаї сина Амоса і в книзі царів Юди й Ізраїля. 33 І заснув Езекія з своїми батьками, і поховали його на високому (місці) між гробницями синів Давида, і весь Юда і ті, що живуть в Єрусалимі, вівдали йому славу і честь в його смерті. І замість нього зацарював Манассія його син.

33,1 Манассія був дванадцять літним коли він зацарював і п'ятдесят п'ять літ царював в Єрусалимі. 2 І зробив погане перед Господом з усіх гидот народів, яких Господь вигубив з перед лиця синів Ізраїля. 3 І повернувся і відбудував високі (місця), які знищив Езекія його батько, і поставив стовпи Ваалам і зробив гаї і поклонився всьому небесному війську і послужив їм. 4 І збудував жертівники в господньому домі, де сказав Господь: В Єрусалимі буде моє ім'я на віки. 5 І збудував жертівники всьому небесному війську в двох дворах господнього дому. 6 І він провів своїх дітей крізь огонь в Гай-ванай-енном і чинив чарування і чинив ворожби і чародіяв і наставив ворожок і заклиральників. Зробив багато зла перед Господом, щоб Його розгнівити. 7 І в божому домі поставив різьблене і лите, образи, які зробив, де сказав Бог до Давида і до Соломона його сина: В цьому домі і в Єрусалимі, який Я вибрав з усіх племен Ізраїля, поставлю моє ім'я на віки. 8 І не докладу, щоб захиталася нога Ізраїля на землі, яку Я дав їхнім батькам, якщо зберігатимуть, щоб чинити все, що Я їм заповів рукою Мойсея, за всім законом і приписами і судами. 9 І Манассія звів Юду і тих, що жили в Єрусалимі, щоб чинити погань більше від всіх народів, які Господь вигубив з перед лиця синів Ізраїля. 10 І заговорив Господь проти Манассії і проти його народу, і не послухались. 11 І Господь навів на них володарів сили царя Асура, і схопили Манассію і звязали його кайданами і повели до Вавилону з кайданами на ногах. 12 І як він був в муках пошукав обличчя свого Господа Бога і дуже впокорився перед лицем Бога своїх батьків. 13 І помолився до нього, і Він його вислухав. І вислухав його крик і повернув його до Єрусалиму на його царство. І Манассія пізнав, що Господь є Богом. 14 І після цього збудував мур поза містом Давида з півдня напроти Гіона в потоку і, що відходив від округлої брами і до Офли і підняв дуже вгору. І настановив володарів сили по всіх укіплених містах в Юди. 15 І відсунув чужих богів і різьблене з господнього дому і всі престоли, які збудував в горі господнього дому і в Єрусалимі і поза містом. 16 І підняв господній жертівник і приніс на ньому жертву спасіння і хвали і сказав Юді служити Господеві Богові Ізраїля. 17 Лише ще нарід (жертвував) на високих (місцях), тільки до їхнього Господа Бога. 18 І осталі слова Манассії і його молитва, що до Бога, і слова видючих, що говорили до нього в ім'я Господа Бога Ізраїля, ось це у словах 19 його молитви, і як (Бог) його вислухав, і всі його гріхи і його відступства і місця, на яких збудував високі (місця) і поставив там гаї і різьблене перед наверненням, ось (це) записане в словах видючих. 20 І Манассія заснув з своїми батьками, і поховали його в саді його дому. І замість нього зацарював його син Амон.

21 Амон мав двадцять два роки коли він зацарював і два роки царював в Єрусалимі. 22 І зробив погане перед Господом, так як зробив Манассія його батько, і Амон приносив жертви всім ідолам, які зробив Манассія його батько, і їм служив. 23 І не впокорився перед Господом, так як впокорився Манассія його батько, бо його син Амон виповнив переступлення. 24 І повстали на нього його раби і побили його в його домі. 25 І нарід землі побив тих, що повстали проти царя Амона, і нарід землі поставив замість нього царем Йосію його сина.

34,1 Йосія мав вісім літ коли він зацарював і тридцять один літ царював в Єрусалимі. 2 І зробив, те, що добре перед Господом, і пішов дорогами Давида свого батька і не звернув на право ні на ліво. 3 І в осьмому році його царства і він ще дитина почав шукати Господа Бога свого батька Давида. І в дванадцятому році

свого царства почав чистити Юду і Єрусалим від високих (місць) і гаїв і від литих (божків), 4 і знищив перед своїм лицем жертівники Ваалів і високі (місця), що над ними, і вирубав гаї і різьблені і литі (божища) знищив і розтер і викинув на обличчя гробівців тих, що їм приносили жертви. 5 І спалив на жертівниках кості жерців і очистив Юду і Єрусалим. 6 І в містах Манассії і Ефраїма і Симеона і Нефталіма і їхніх місцях довкруги 7 розніс жертівники і гаї і порубав бовванів на дрібні шматки, і вирубав всі високі (місця) з усієї землі Ізраїля, і повернувся до Єрусалиму. 8 І в вісімнадцятому році свого царства, щоб очистити землю і дім, післав Сафана сина Еселія і Маасія володаря міста і Юаха сина Йоахаза свого літописця, щоб скріпити дім свого Господа Бога. 9 І прийшли до Хелкії великого священника і дали срібло внесене до божого дому, яке зібрали Левіти, що стерегли брами, з руки Манассії і Ефраїма і володарів і з кожного, хто остався в Ізраїлі, і синів Юди і Веніямина і тих, що жили в Єрусалимі, 10 і дали його до рук тих, що виконували роботи, що працювали в господньому домі і дали його тим, що виконували роботу, які працювали в господньому домі, щоб підготувити (і) скріпити дім. 11 І дали будівничим і робочим, щоб купили прямокутне каміння і дерево на крокви, щоб покрити доми, які знищили царі Юди. 12 І в довірі (були) мужі (настановлені) над роботами, і над ними наглядачами (були) Єт і Авдій Левіти з синів Мерарія і Захарія і Мосоллам з синів Каата, щоб наглядати, і кожний Левіт, кожний, що вмів грати на органах. 13 І (були) над тими, що носили, і над всіма, що виконували праці, над всяким ділом. І з Левітів (були) писарі і судді і дверники. 14 І коли вони забирали срібло, що було внесене до господнього дому священник Хелкія знайшов книгу господнього закону з руки Мойсея. 15 І відповів Хелкія і сказав до Сафана писаря: Я знайшов книгу закону в господньому домі. І Хелкія дав книгу Сафанові. 16 І Сафан вніс книгу до царя і ще здав цареві слово: Все срібло дане в руку твоїх рабів, що виконують роботу. 17 І віддали срібло знайдене в господньому домі і дали в руки наглядачів і в руки тих, що виконують роботу. 18 І сповістив Сафан писар цареві, кажучи: Священик Хелкія дав мені книгу. І Сафан прочитав її перед царем. 19 І сталося, як цар почув слова закону, і він роздер свою одіж. 20 І цар заповів Хелкії і Ахікамові синові Сафана і Авдонові синові Міхея і Сафанові писареві і Асаю рабові царя, кажучи: 21 Підіть, запитайте Господа про мене і про кожного, що остався в Ізраїлі і Юді, про слова книги, яку знайдено. Бо великий господній гнів розгорівся проти нас, томущо наші батьки не послухалися господних слів, щоб чинити згідно з усім, що записане в цій книзі. 22 І пішов Хелкія і ті, яким сказав цар, до пророчиці Олдани жінки Селлима, сина Такуата, сина Хелли, що сторожила одіж, і вона жила в Єрусалимі в Масані, і сказали їй за цим. 23 І вона сказала їм: Так сказав Господь Бог Ізраїля: Скажіть чоловікові, що вас післав до мене: 24 Так говорить Господь: Ось Я наводжу зло на це місце, всі слова, що записані в книзі прочитаній перед царем Юди, 25 томущо вони мене оставили і принесли кадило чужим богам, щоб мене розгнівити в усіх ділах їхніх рук. І розговорився мій гнів проти цього місця і не загасне. 26 І щодо царя Юди, що післав вас питати Господа, так йому скажете: Так говорить Господь Бог Ізраїля: (Щодо) слів, які ти почув, 27 і злякалося твоє серце і ти упокорився перед моїм лицем коли ти почув мої слова про це місце і про тих, що живуть в ньому, і ти впокорився переді Мною і ти роздер твою одіж і ти заплакав переді Мною, і Я почув, говорить Господь. 28 Ось додаю тебе до твоїх батьків, і додашся до твоїх

гробівниць в мирі, і твої очі не побачать всього зла, яке Я наводжу на це місце і на тих, що живуть на ньому. І передли слово цареві. 29 І цар післав і зібрав старшин Юди і Єрусалиму. 30 І цар прийшов до господнього дому і ввесь Юда, і ті, що жили в Єрусалимі, і священники і Левіти і ввесь нарід від малого до великого. І він прочитав до їхніх ух усі слова книги завіту, яку знайшли в господньому домі. 31 І цар встав при стовпі і заповів завіт перед Господом, щоб ходити перед Господом, зберігати його заповіді і його свідчення і його приписи всім серцем і всією душею, слова завіту записані в цій книзі. 32 І поставив на ноги всіх, що знайшлися в Єрусалимі й у Веніямина і ті, що жили в Єрусалимі, зробили завіт в домі Господа Бога їхніх батьків. 33 І усунув Йосія всі гидоти з усїєї землі, яка була синів Ізраїля, і зробив, щоб всі, що знайшлися в Єрусалимі і в Ізраїлі, служили свому Господеві Богові всі його дні. Не звернув з позаду Господа Бога його батьків.

35,1 І Йосія зробив пасху свому Господеві Богові, і закололи пасху в чотирнадцятому (дні) першого місяця. 2 І поставив священників на їхні сторожі і закріпив їх на діла господнього дому. 3 І сказав сильним Левітам в усім Ізраїлі очиститися для Господа, і поствили святий кивот в домі, який збудував Соломон син Давида ізраїльського царя. І сказав цар: Не належиться вам носити на раменах будьщо. Отже тепер служіть Господеві Богові вашому і його народові - Ізраїлеві, 4 і приготуйтеся за домами ваших батьківщин і за вашим щоденним служінням згідно з писанням Давида ізраїльського царя і за рукою Соломона його сина, 5 і стійте в домі за поділами домів ваших батьківщин для ваших братів синів народу, і часті дому батьківщини Левітів, 6 і заколіть пасху і приготуйте святе вашим братам, щоб чинити за господним словом рукою Мойсея. 7 І Йосія відклав синам народу вівці і ягнята і козлів з кіз, все на пасху для всіх, що знайшлися, числом тридцять тисяч, і три тисячі телят. Це з царського маєтку. 8 І його володарі відклали для народу і священників і Левітів: Дали Хелкія і Захарія і Іїл володарі божого дому і дали священникам на пасху дві тисячі шістьсот овець і ягнят і козлів і триста телят. 9 І Хоненія і Ванея і Самея і Натанаїл його брат і Асавія і Іїл і Йозавад володарі Левітів відклали Левітам на пасху п'ять тисяч овець і п'ятьсот телят. 10 І напрямлено служіння, і священники стали за своїм чином і Левіти за своїми поділами за царським приписом. 11 І закололи пасху, і священники з їхньої руки вилили кров і Левіти обдерли. 12 І приготували цілопалення, щоб дати їм за поділами, за домами батьківщин синів народу, щоб принести Господеві, так як написано в книзі Мойсея, і так до ранку. 13 І спекли пасху на огні за присудом і зварили святе в мідяних посудах і в баняхах. І їм пощастило, і обслужили всіх синів народу. 14 І після того приготували собі і священникам, бо священники (займалися) приношенням цілопалень і жиру аж до ночі, і Левіти приготували собі і своїм братам синам Аарона. 15 І півці сини Асафа (були) в своїм чині за заповіддями Давида і Асафа і Емана і Ідітона пророками царя, і володарі дверники всіх дверей, не можна було їм зрушитися з святого служіння, бо їхні брати Левіти їм приготували. 16 І спрямовано і приготовлено все господнє служіння в тому дні, щоб зробити пасху, і принести цілопалення на господньому жертівнику за заповіддю царя Йосії. 17 І сини Ізраїля, які були присутні, зробили пасху в тому часі і празник прісних впродовж сім днів. 18 І не було пасхи подібної до цієї в Ізраїлі від днів пророка Самуїла, і всі царі Ізраїля не зробили такої пасхи, як та, яку Господеві зробив Йосія і священники і Левіти і ввесь Юда й Ізраїль, що був присутний, і ті, що жили в

Єрусалимі, 19 в вісімнадцятому році царства Йосії. 19 І цар Йосія спалив ворожок і чародіїв і різблення і ідолів і содомітів, які були в Єрусалимі і в землі Юди, щоб виконати слова закону, що записані в книзі, яку знайшов Хелкія священик в господньому домі. 19 Подібного до нього не було перед ним, який повернувся до Господа всім своїм серцем і всією своєю душею і всією своєю силою за всім законом Мойсея, і після нього не повстав подібний до нього. 19 Лише Господь не відвернувся від гніву своєї великої люті, від гніву, яким розгнівався Господь проти Юди, за всі розгнівання, якими розгнівав (Його) Манассія. 19 І сказав Господь: І Юду відсуну з перед мого лица, так як Я відсунув Ізраїля, і відкину місто, яке Я вибрав, Єрусалим, і дім, про який Я сказав: Там буде моє ім'я. 20 І прийшов Фараон Нехао цар Єгипту проти царя Ассурів до ріки Евфрату, і цар Йосія пішов йому на зустріч. 21 І він післав до нього послів, кажучи: Що мені і тобі, царю Юди, сьогодні не іду проти тебе провадити війну, і Бог сказав, щоб я поспішився. Стережися Бога, що зі мною, щоб тебе не знищив. 22 І Йосія не відвернув від нього свого лица, але лиш скріпився, щоб воювати проти нього, і не послухався слів Нехао через божі уста, і пішов воювати на рівнині Магедона. 23 І стрільці вистрілили проти царя Йосії. І цар сказав своїм слугам: Виведіть мене, бо я дуже зраний. 24 І його слуги вивели його з колісниць і поклали його на другу колісницю, яка в нього була, і привели його до Єрусалиму. І він помер і був похований з своїми батьками. І увесь Юда і Єрусалим оплакали Йосію, 25 і Єремія заплакав над Йосією, і виголосили всі володарі і володарки плач над Йосією аж до сьогодні. І поставили його за припис над Ізраїлем, і ось записано в риданнях. 26 І слова Йосії і його надія були записані в господньому законі. 27 І його перші і останні слова ось вони записані в книзі царів Юди й Ізраїля.

36,1 І нарід землі взяв Йоахаза сина Йосії і помазав його і поставив його царем в Єрусалимі замість його батька. 2 Йоахаз (був) двадцять три літним сином коли він зацарював, і три місяці царював в Єрусалимі, 2 й ім'я його матері Амїтал, дочка Єремії з Ловени. 2 І він зробив зло перед Господом за всім, що зробили його батьки. 2 І звязав його Фараон Нехао в Девлаті в землі Емата, щоб він не царював в Єрусалимі, 3 і перевів його цар до Єгипту, і наклав на землю данину в сто талантів срібла і талант золота. 4 І Фараон Нехао поставив Еліякіма сина Йосії царя Юди замість Йосії його батька і змінив йому ім'я на Йоаким. І його брата Йоахаза Фараон Нехао взяв і повів його до Єгипту, і він там помер. 4 І дали Фараонові срібло і золото. Тоді земля почала давати данину, щоб дати срібло за вимогами Фараона, і кожний по силі вимагав срібло і золото від народу землі, щоб дати Фараонові Нехао. 5 І Йоаким мав двадцять п'ять літ коли він зацарював і одинадцять літ царював в Єрусалимі й ім'я його матері Зехора дочка Нирія з Рами. І він зробив погане перед Господом за всім, що зробили його батьки. 5a В його днях прийшов Навуходоносор цар Вавилону до землі, і він йому служив три роки, і відступив від нього. 5b І Господь наслав на них Халдеїв і розбійницькі групи Сирійців і розбійницькі групи Моавітів і синів Аммона і Самарії, і відійшли після цього за господнім словом рукою його рабів пророків. 5c Лише господний гнів був на Юді, щоб його відкинути з перед свого лица через гріхи Манассії, за все, що він зробив, 5d і за невинну кров, яку пролив Йоаким і наповнив Єрусалим невинною кровю, і Господь не захотів їх вигубити. 6 І проти нього прийшов Навуходоносор цар Вавилону і звязав його мідяними оковами і відвів його до Вавилону. 7 І відніс до

Вавилону часть посуду господнього дому і поставив його в своїм храмі в Вавилоні. 8 І остали слова Йоакіма і все, що він зробив, чи ось це не записане в книзі літопису царів Юди. І Йоаким заснув з своїми батьками і був похований в Ганозі з своїми батьками, і замість нього зацарював Єхонія його син.

9 Єхонія був вісімнадцяти літним сином коли він зацарював і три місяці і десять днів царював в Єрусалимі. І зробив погане перед Господом. 10 І як мінявся рік цар Навуходоносор післав і ввів його до Вавилону з дорогоцінним посудом господнього дому і поставив Седекію брата його батька царем над Юдою і Єрусалимом. 11 Седекія мав двадцять один літ коли він зацарював і одинадцять літ царював в Єрусалимі. 12 І він зробив погане перед своїм Господом Богом, не посоромився лица Єремії пророка і господніх уст 13 в тому, що відносилось до царя Навуходоносора, щоб відступити в тому, в чому він його заляв перед Богом. І вчинив твердою свою шию і скріпив своє серце, щоб не повернутися до Господа Бога Ізраїля. 14 І всі славетні в Юди і священники і нарід землі вповнили переступки, переступивши гидотами народів, і опоганили господний дім, що в Єрусалимі. 15 І Господь Бог їхніх батьків післав рукою пророків, рано встаючи, і посилаючи своїх послів, бо щадив свій нарід і свою святість. 16 І вони кпили з його послів і насміхалися з його слів і кепкували з його пророків, аж доки господний гнів не прийшов на його нарід, аж доки не було ліку. 17 І Він навів на них царя Халдеїв, і забив їхніх дітей мечем в домі його святині і не пощадив Седекію і не помилували їхніх дівчат і відвели їхніх старців. Все передав в їхні руки. 18 І ввесь великий і малий посуд божого дому і скарби і всі скарби царя і шляхтичів, все вніс до Вавилону. 19 І спалив господний дім і розбили стіни Єрусалиму і його дома спали огнем і всякий гарний посуд (віддали) на знищення. 20 І відселив осталих до Вавилону, і були йому і його синам за рабів аж до царства Мидів, 21 щоб сповнилося слово Господа устами Єремії, щоб земля мала свої суботи, щоб відпочила. Вона спочила в усі дні свого спустошення до завершення сімдесяти літ.

22 В першому році Кира царя Персів, після сповнення господнього слова (сказаного) устами Єремії, Господь підняв дух Кира царя Персів, і сповістив проповідувати в усьому його царстві на письмі, кажучи: 23 Так говорить Кир цар Персів: Господь Бог неба дав мені всі царства землі, і Він заповів мені збудувати Йому дім в Єрусалимі в Юдеї. Хто з вас є з усього його народу? Його Бог хай буде з ним, і хай він піде.

Молитва Манассії.

37,1 Господи Вседержителю, Боже наших батьків, Авраама і Ісаака і Якова і їхнього праведного насіння, 2 що створив небо і землю з усією їхньою красою, 3 що звязав море словом твого наказу, що замкнув безодню і запечатав страшним і славним твоїм іменем. 4 Тебе все боїться і тремтить від лица твоєї сили, 5 бо нестерпна велич твоєї слави, і не до видержання гнів тієї твоєї погрози, що на грішних, 6 безчисленне ж і недослідиме милосердя твоєї обітниці, 7 бо Ти є Господь вишний, милосердний, довготерпеливий, і дуже милосердний, і каєшся за

гріхи людей. 8 Ти отже, Господи Боже праведних, не поклав покаяння праведним, Авраамові й Ісаакові й Якову, що не згрішили проти Тебе, але поклав покаяння на мене грішного, 9 томущо я згрішив понад число морського піску. Помножилися мої беззаконня, Господи, помножилися, і я не є гідний поглянути і побачити небесну висоту через множество мого беззаконня, 10 зігнений численними залізними кайданами, щоб мені не підвестися понад мої гріхи, і немає мені послаблення, томущо я розлютив твій гнів і зробив зло перед Тобою, поставивши гидоти і помноживши злочини. 11 І тепер схиляю коліно серця, благаючи тієї доброти, що в Тебе. 12 Згрішив я, Господи, згрішив я, і я знаю мої беззаконня. 13 Прошу, благаючи тебе: Відпусти мені, Господи, відпусти мені, не вигуби мене з моїми беззаконнями, ані не задержиш мені зло, ворогуючи на віки, ані не засудиш мене до глибин землі. Бо Ти, Господи, є Бог тих, що каються, 14 і на мені покажеш твою доброту. Бо спасеш мене, що є негідним, через твоє велике милосердя, 15 і похвалю Тебе завжди в днях мого життя. Бо Тебе оспівує вся небесна сила, і твоя є слава на віки. Амінь.